

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

Αθήνα, σήμερα στις 4 Σεπτεμβρίου 2006, ημέρα Δευτέρα και ώρα 10.13' συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η «Βουλή των Εφήβων» σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Προέδρου της Βουλής κυρίας **Άννας Μπενάκη-Ψαρούδα**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές αρχίζει η συνεδρίαση της Ολομέλειας της ΙΑ' Συνόδου της «Βουλής των Εφήβων».

Εισερχόμαστε στην ειδική ημερήσια διάταξη της σημερινής συνεδρίασης: Συζήτηση και ψηφοφορία επί της αρχής, των προτάσεων και του συνόλου της σύνθεσης των κειμένων των μαθητών της Β' τάξης των Λυκείων της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των ελληνικών σχολείων του εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α' Κύκλου των Τεχνικών Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων της Ελλάδας όπως επίσης της Β' τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων».

Σύμφωνα με το πρόγραμμα θα μιλήσουν πρώτα οι εισηγητές των οκτώ Επιτροπών στις οποίες συζητήσατε τα θέματα που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων. Μετά τους εισηγητές θα δοθεί ο λόγος κατά αλφαβητική σειρά και με τη σειρά των Επιτροπών στους Έφηβους Βουλευτές που κληρώθηκαν σε κάθε Επιτροπή.

Οι εισηγητές θα έχουν χρόνο ομιλίας έξι λεπτών ο καθένας προκειμένου να αναφερθούν στις απόψεις που διατυπώθηκαν στην Επιτροπή τους αλλά και να διατυπώσουν τις προσωπικές τους απόψεις.

Ο χρόνος ομιλίας των ομιλητών της κάθε Επιτροπής είναι τρία λεπτά.

Θα παρακαλέσω να τηρήσουμε το χρόνο των έξι και των τριών λεπτών, σεβόμενοι το δικαίωμα που έχουν όλοι όσοι έχουν κληρωθεί για να μιλήσουν και να μπορέσουν να διατυπώσουν με άνεση τις απόψεις τους.

Θα ήθελα να χαιρετίσω εκείνους που τιμούν τη συνεδρίαση της «Βουλής των Εφήβων» με την παρουσία τους.

Τον Πρωθυπουργό κ. Κώστα Καραμανλή και τα παριστάμενα μέλη της Κυβέρνησης.

(Χειροκροτήματα)

Τον Πρόεδρο του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρο Αλαβάνο.

(Χειροκροτήματα)

Τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος κ. Ορέστη Κολοζώφ, ο οποίος εκπροσωπεί την Πρόεδρο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αλέκα Παπαρήγα.

(Χειροκροτήματα)

Το Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτριο Ρέππα, που εκπροσωπεί τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ κ. Γεώργιο Παπανδρέου, ο οποίος απουσιάζει στο εξωτερικό.

(Χειροκροτήματα)

Το Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Απόστολο Σταύρου.

(Χειροκροτήματα)

Τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους των κομμάτων.

(Χειροκροτήματα)

Τους Προέδρους των Επιτροπών.

(Χειροκροτήματα)

Τον πρώην Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνο Στεφανόπουλο.

(Χειροκροτήματα)

Τον πρώην Πρωθυπουργό κ. Ιωάννη Γρίβα.

(Χειροκροτήματα)

Τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής κ. Απόστολο Κακλαμάνη.

(Χειροκροτήματα)

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Κωνσταντόπουλος από το Νομό Μεσσηνίας, Εισηγητής του Α' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (1^ο Ενιαίο Λύκειο Γαργαλιάνων-Νομός Μεσσηνίας): Αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ, κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Στεφανόπουλε,

κύριε Κακλαμάνη, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, φαντάζομαι ότι είναι διακαής ο πόθος όλων των νέων να συγκεντρωθούμε μια φορά για να τιμήσουμε τον εδραιωμένο πια στις συνειδήσεις όλων μας θεσμό της «Βουλής των Εφήβων» και να ηχήσει μόνο η φωνή των ονείρων μας και η περιγραφή μιας κοινωνίας, που είναι έτοιμη να τα δεχτεί στους κόλπους της και να τα υλοποιήσει. Δυστυχώς όμως για άλλη μια φορά αντί αυτού, επί δύο ημέρες στην Αίθουσα της Γερουσίας ακούστηκαν λόγοι που βρίθουν από δυσεπίλυτα προβλήματα, αδιέξοδες καταστάσεις και λύσεις που δυστυχώς, για τα δεδομένα της ισχύουσας ελληνικής πραγματικότητας, ανήκουν στη σφαίρα της φαντασίας. Ως Εισηγητής λοιπόν της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων θα προσπαθήσω να συνοψίσω, όσο βέβαια αυτό είναι εφικτό, μερικές από τις θέσεις και τις προτάσεις πάνω σε θέματα παιδείας, πολιτισμού, παράδοσης, αθλητισμού και γλώσσας, τα οποία απασχόλησαν τους περισσότερους από τους συναδέλφους μου.

Στο επίκεντρο του ενδιαφέροντός μας λοιπόν – και όχι μόνο βέβαια του δικού μας, αλλά και της επικαιρότητας- βρέθηκαν θέματα παιδείας. Βέβαια, τους περισσότερους από εμάς δεν μας απασχόλησε το πού θα πρέπει να οριστεί και να τοποθετηθεί η βάση εισαγωγής σε ανώτατα και κατώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, αν δηλαδή αυτή θα είναι το «δέκα», το «εννέα» ή το «οκτώ». Στη σκέψη μου, όπως και στη σκέψη των περισσότερων Εφήβων Βουλευτών, που απέχει από κάθε κοντόφθαλμη πολιτική και από μικροπολιτικό συμφέρον, όταν λέω τη λέξη «παιδεία» εννοώ πνεύμα, καλλιέργεια, διαμόρφωση ψυχών και διάπλαση χαρακτήρων. Πού είναι όμως όλα αυτά; Προφανώς, δεν έχουν καμία θέση στο τεχνοκρατικό εκπαιδευτικό μας σύστημα, που σκοπό έχει να προάγει την εξειδίκευση, τη χρησιμοθηρία, τη στείρα απομνημόνευση και το σκληρό ανταγωνισμό. Πού είναι η ανθρωπιστική πλευρά της παιδείας μας; Και μήπως αυτά να είναι τα μοναδικά μελανά σημεία; Δυστυχώς, τα κακώς κείμενα δεν περιορίζονται μόνο στο ρόλο και στο χαρακτήρα του σύγχρονου εκπαιδευτικού συστήματος. Εδώ θα ταίριαζε απόλυτα η ρήση: «Ενός κακού μύρια έπονται».

Ποια είναι λοιπόν η εικόνα που παρουσιάζει το σύγχρονο σχολείο; Σίγουρα πάντως όχι αυτή που όλοι μας θα ευχόμασταν. Υλικοτεχνικές ελλείψεις, προβληματική υποδομή, κακοτεχνίες, είναι μερικά από τα κομμάτια που συνθέτουν το πάζλ της σύγχρονης σχολικής πραγματικότητας. Χώροι που θυμίζουν περισσότερο φυλακές παρά σχολικά συγκροτήματα για νέους ανθρώπους πόσο μπορούν να συμβάλουν, ώστε να νιώθουν ευχάριστα και να

αποτελέσουν μια αφορμή για να αγαπήσουν τα παιδιά το χώρο όπου περνούν ένα μεγάλο μέρος της ημέρας τους;

Και αφού αναφέρθηκα στην υλικοτεχνική υποδομή, δεν θα ήθελα να παραλείψω ένα μεγάλο απόντα από τα ελληνικά σχολεία και πανεπιστήμια, που δεν είναι άλλος από τις βιβλιοθήκες. Γιατί, άραγε, να μην παρέχεται απλόχερα στους νέους μας όλος αυτός ο ελληνικός λογοτεχνικός και ιστορικός θησαυρός, για τον οποίο ξέρουμε μόνο να υπερηφανευόμαστε και πολλές φορές να εκμεταλλευόμαστε, προκειμένου να ανέβουμε στην εκτίμηση των Ευρωπαίων; Σ' αυτή την περίπτωση όμως δεν φταίει μόνο η πολιτεία και το σχολείο, αλλά και η οικογένεια που δεν μυεί το παιδί από μικρό στην ανάγνωση, ώστε να αναγνωρίζει την αξία και τον πλούτο που κρύβεται μέσα σε κάθε βιβλίο.

Σε αυτή την αλυσίδα ελλείψεων, παραλείψεων και λάθος κατευθύνσεων έρχεται να προστεθεί και η συνεχής κατακρεούργηση της ελληνικής γλώσσας. Σοφά θα τεθεί το ερώτημα: Τις ππάζει; Το σχολείο που δεν δίνει στο μάθημα της νεοελληνικής γλώσσας τη δέουσα βαρύτητα, με αποτέλεσμα οι άπειρες λεξιλογικές επιλογές να περιορίζονται σε εκατό με πεντακόσιες λέξεις; Φταίνει τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, τα οποία γίνονται το βήμα για να εγκληματούν καθημερινά δημοσιογράφοι και πολιτικοί, η οικογένεια που υποσιτίζει γλωσσικά το παιδί της, η ανεξέλεγκτη ξενομανία που έχει καταλάβει τους σύγχρονους νέους; Είναι πολλοί οι θύτες, αλλά μοναδικό θύμα η γλώσσα μας, η οποία διαρκώς συρρικνώνεται: Πολιτικοί που συνθηματολογούν, νέοι που χρησιμοποιούν μόνο τυποποιημένες και ξενόφερτες λέξεις, τεχνολογία που προάγει τις συντομογραφίες και τα αρκτικόλεξα και δυστυχώς κανένας που να ενδιαφέρεται να σταματήσει το παραπάνω καταράκι. Και σε όλη αυτή την κατάσταση θα πρέπει να συνυπολογιστεί το γεγονός ότι ορισμένοι καθηγητές δεν είναι επαρκώς καταρτισμένοι και δεν έχουν τα απαραίτητα εφόδια για να συνδράμουν με τις γνώσεις τους στην πρόοδο των μαθητών. Εκτός των άλλων, πολλοί είναι προσκολλημένοι σε παρωχημένες εκπαιδευτικές μεθόδους, από τις οποίες απουσιάζει ο παραγωγικός διάλογος και η διαλεκτική σχέση μεταξύ διδάσκοντος και διδασκόμενου.

Για την ύπαρξη και διαιώνιση καθηγητών μη εξειδικευμένων και ακατάλληλων για το συγκεκριμένο λειτούργημα, την ευθύνη πρέπει να αναζητήσουμε στη μη απόδοση ουσιαστικού ρόλου στους σχολικούς συμβούλους καθώς και στη σχεδόν ανύπαρκτη διαδικασία

επιμόρφωσης των καθηγητών.

Βέβαια, αυτοί είναι λίγοι προβληματισμοί που κατάφερα να σας αναπτύξω γύρω από θέματα που απασχολούσαν την αξιολόγηση και επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, τα βιβλία και τις βιβλιοθήκες, τη γλώσσα και την παιδεία.

Τέλος, αναγνωρίζουμε την αξία του προγράμματος της «Βουλής των Εφήβων» που μας δίνει τη δυνατότητα να εκφράζουμε ελεύθερα τη γνώμη μας. Ελπίζουμε οι προτάσεις μας να λαμβάνονται υπόψη για ένα καλύτερο αύριο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε θερμά τον εισηγητή Έφηβο Βουλευτή κ. Κωνσταντόπουλο.

Καλούμε στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή του Νομού Ιωαννίνων Αθανασίου Μαλάμου ως εισηγήτρια του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΑΛΑΜΟΥ (Νομός Ιωαννίνων): Αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ, αγαπητέ κύριε Στεφανόπουλε, αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητέ κύριε Κακλαμάνη, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, είναι γεγονός πως όντας μαθητές περνάμε μεγάλο μέρος της ημέρας μας και μεγάλο μέρος της ζωής μας στο σχολείο. Αυτό και μόνο το γεγονός μας κάνει αυτόματα να προβληματιζόμαστε και να ενδιαφερόμαστε για την καλύτερη λειτουργία του, συνεπώς και για τη βελτίωση των συνθηκών της ζωής μας μέσα σ' αυτό και την καλύτερη απόδοσή μας.

Είναι γεγονός, λοιπόν, ότι το σύγχρονο σχολείο εμφανίζει αποκαρδιωτική εικόνα λόγω υλικοτεχνικών ελλείψεων και προβληματικών υποδομών. Πολλά σχολικά κτίρια είναι εγκαταλελειμμένα ή κινδυνεύουν να καταρρεύσουν και ακόμα χειρότερα, αρκετά είναι αυτά που θυμίζουν ακόμη και φυλακές, εικόνα που φαίνεται ακόμη περισσότερο αποκρουστική στους μαθητές.

Πέρα, όμως, από τα δομικά προβλήματα που αφορούν τα σχολικά κτίρια, η παιδεία που είναι άμεσα συνδεδεμένη με το σχολείο και τη λειτουργία αυτού, βάλλεται συνεχώς. Οι συνεχείς αλλαγές, οι πειραματισμοί και η έλλειψη ενός σταθερού μοντέλου είναι σοβαρά προβλήματα και αυτό γιατί κάθε χρόνο οι μαθητές πρέπει να έρχονται αντιμέτωποι με κάθε λογής ανακατατάξεις και αλλαγές στην παιδεία, γεγονός που τους αναπροσανατολίζει, τους οδηγεί σε

λάθος επιλογές και άρα η μετέπειτα ζωή τους επηρεάζεται αρνητικά φυσικά, αφού συνήθως οδηγούνται σε δρόμους που οι ίδιοι δεν θα είχαν οικειοθελώς ακολουθήσει υπό διαφορετικές συνθήκες.

Είναι αλήθεια επίσης ότι το σχολείο ως εκπαιδευτικός θεσμός είναι σημαντικός και καταλυτικός παράγοντας της κοινωνίας. Πέρα από την παιδευτική του λειτουργία όμως, συνήθως οποιαδήποτε άλλη κοινωνική λειτουργία δεν υφίσταται, γεγονός που θα έπρεπε να ληφθεί σοβαρά υπόψη.

Για όλα αυτά, λοιπόν, και για πολλά ακόμα, συγκεντρωθήκαμε εδώ ως εκπρόσωποι των Ελλήνων μαθητών για να αναφέρουμε τα προβλήματα αυτά, να κάνουμε προτάσεις και να προτείνουμε λύσεις αντιμετώπισής τους.

Όσον αφορά στα δομικά προβλήματα των ελληνικών σχολείων, καλό θα ήταν να υπάρξει βελτίωση και εκσυγχρονισμός της υλικοτεχνικής υποδομής τους καθώς και προσπάθειες έκφρασης των μαθητών, δίνοντάς του τη δυνατότητα να δημιουργήσουν οι ίδιοι μέσα στο χώρο, όπου περνούν το μεγαλύτερο κομμάτι της μέρας τους. Τοιχογραφίες, τα γνωστά γκράφιτι, συμμετοχή στη διακόσμηση των αιθουσών, είναι ίσως λύσεις που μπορούν να κάνουν επιτέλους τους μαθητές να νοιώσουν ότι το σχολείο τους ανήκει και ότι εκεί δεν είναι ξένοι.

Σε σχέση με την παιδεία επιτέλους ας καταλήξει η εκάστοτε κυβέρνηση σε ένα συγκεκριμένο μοντέλο. Οι συνεχείς αλλαγές και κυρίως σε ό,τι αφορά στις πανελλαδικές εξετάσεις, είναι ψυχοφθόρες και αποκαρδιωτικές για τους μαθητές.

Από την άλλη, η κοινωνία σε ό,τι έχει να κάνει με τις περαιτέρω δυνατές λειτουργίες του σχολείου αδιαφορεί. Τα περισσότερα σχολικά κτίρια κλείνουν τις πύλες τους με το τέλος των μαθημάτων. Για ποιο λόγο, αφού θα μπορούσαν να αξιοποιήσουν τους σχολικούς χώρους για σκοπούς εξυπηρέτησης του κοινωνικού συνόλου; Κυρίως στις μεγαλουπόλεις οι χώροι που κινούνται και παίζουν τα παιδιά αποτελούν πονοκέφαλο για τους γονείς. Ποιος δρόμος και ποιο πάρκο θα μπορούσε να προσφέρει την ασφάλεια και τη σιγουριά που παρέχει ο χώρος του σχολείου;

Σκοπός μου δεν είναι να κατακρίνω το σχολείο ως θεσμός, ούτε την παιδεία που αυτό παρέχει. Το σχολείο είναι σημαντικός θεσμός για την ύπαρξη και πρόοδο των κοινωνιών, καθώς αποτελεί και τη βάση μετάδοσης γνώσεων, αξιών, ιδανικών, πολιτικών, κοινωνικών,

ιδεολογικών και θεσμικών εντολών. Σκοπός μου και σκοπός όλων μας θεωρώ ότι είναι να συμβάλουμε στη βελτίωση αυτών για το κοινό όφελος και για την επιτυχή εξέλιξη όλων μας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ την Έφηβο Βουλευτή Αθανασία Μαλάμου.

Καλείται στο Βήμα η Έφηβος Βουλευτής από την Αυστραλία Μαρία Καζαμία ως εισηγήτρια της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΜΑΡΙΑ ΚΑΖΑΜΙΑ (Αυστραλία): Αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ, αγαπητέ κύριε Στεφανόπουλε, αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ κύριε Κακλαμάνη, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, καλημέρα σας.

Ως εισηγήτρια της Επιτροπής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων θα σας μιλήσω για τις προσπάθειες που κάνει ο απόδημος ελληνισμός, προκειμένου να κρατήσει τις ρίζες του. Η λέξη απόδημος έρχεται από τα αρχαία χρόνια. Οι κάτοικοι της Ελλάδας είχαν πάντα όχι μόνο την περιέργεια αλλά και τη θέληση να μεταναστεύσουν σε χώρες προς αναζήτηση καλύτερης τύχης και ζωής. Οι παππούδες μας και οι γιαγιάδες μας, που η ανάγκη τους οδήγησε στα ξένα, παρ' όλες τις δυσκολίες που αντιμετώπισαν, κατάφεραν να μεταδώσουν στα παιδιά τους αλλά και σε εμάς, στα εγγόνια, την αγάπη τους και την υπερηφάνεια τους για την Ελλάδα.

Εμείς, τα Ελληνόπουλα του εξωτερικού, αγαπάμε την Ελλάδα και κάθε τι που έχει σχέση με αυτή. Μαθαίνουμε ελληνικά κάτω από δύσκολες συνθήκες και σε ένα ξένο γλωσσικά περιβάλλον θυσιάζουμε τον πολύτιμο ελεύθερο χρόνο μας τα απογεύματα. Τιμούμε την 25^η Μαρτίου συμμετέχοντας μαζικά σε παρέλαση και τις άλλες εθνικές επετείους. Χορεύουμε τους ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς, τραγουδάμε τα ελληνικά τραγούδια, λατρεύουμε την ελληνική κουζίνα και κάποιοι λίγοι τυχεροί επισκεπτόμαστε την Ελλάδα και τις ομορφιές της.

Αισθανόμαστε ρίγη συγκίνησης, όταν ακούμε τον ελληνικό ύμνο και βλέπουμε τη γαλανόλευκη να κυματίζει. Αισθανθήκαμε εθνική υπερηφάνεια και πανηγυρίσαμε ως Έλληνες,

όταν η Εθνική Ομάδα ποδοσφαίρου κατέκτησε το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα, όταν διοργανώσαμε τους καλύτερους Ολυμπιακούς Αγώνες ή όταν ο Ελληνοκύπριος τενίστας Μάρκος Παγδατής έφτασε στον τελικό της Αυστραλίας. Διαδηλώνουμε για την Κύπρο και για το όνομα της Μακεδονίας και πιέζουμε με όποια δύναμη διαθέτουμε για την προώθηση των εθνικών μας θεμάτων.

Εμείς, οι απόδημοι της Αυστραλίας, έχουμε μετατρέψει τη χώρα όπου ζούμε σε μια μικρή Ελλάδα. Αν και είμαστε πολύ μακριά από την Ελλάδα, αισθανόμαστε ότι αυτή δεν μας έχει ξεχάσει ποτέ. Έλληνες αθλητές, τραγουδιστές και επίσημοι μας επισκέπτονται κάθε χρόνο. Η ελληνική Κυβέρνηση διοργανώνει προγράμματα όπως τη «Βουλή των Εφήβων» και προγράμματα φιλοξενίας Ελληνοπαίδων σε θερινές κατασκηνώσεις. Τα βιβλία που στέλνονται για να μοιραστούν στα ελληνικά σχολεία και οι δάσκαλοι ως έμπρακτη υποστήριξη κάνουν το αίσθημα αυτό πιο ελληνικό και πιο δυνατό. Μάλιστα, τώρα που η πρώτη γενιά αποδήμων σιγά-σιγά φθάνει στο τέλος της χρειάζεται αυτήν τη βοήθεια ακόμη περισσότερο. Οι παππούδες, οι γιαγιάδες μας, που είναι ο κύριος λόγος που μιλάμε ακόμα τα ελληνικά και συζητούμε για θέματα που αφορούν την Ελλάδα, δεν θα είναι εδώ για πάντα. Η σημερινή νεολαία είναι το μέλλον του ελληνισμού στο εξωτερικό. Πρέπει, λοιπόν, η βοήθεια από την Ελλάδα να συνεχιστεί και να γίνει ακόμη μεγαλύτερη.

Βοηθήστε μας να μην αφομοιωθούμε και χάσουμε την ελληνική μας ταυτότητα. Βοηθήστε να κρατήσουμε την ελληνική γλώσσα και τον ελληνικό πολιτισμό. Φτιάξτε ιστοσελίδες στο διαδίκτυο για να μπορούμε να μαθαίνουμε ό,τι αφορά την ιστορία και τον πολιτισμό και να μπορούμε να βρίσκουμε απαντήσεις στα ερωτήματά μας. Βοηθήστε μας να μπορούμε να βλέπουμε ελληνική τηλεόραση χωρίς επιβάρυνση. Καταπολεμήστε την ελληνική γραφειοκρατία, έτσι ώστε όλες οι υποθέσεις των αποδήμων να τακτοποιούνται χωρίς ψυχική φθορά. Καθιερώστε την επικοινωνία μεταξύ διαφόρων ελληνικών σχολείων του εξωτερικού και σχολείων της Ελλάδας με δορυφορική σύνδεση. Δώστε κίνητρα σε καθηγητές, για να αποφεύγεται το πρόβλημα έλλειψης καθηγητών σε χώρες του Τρίτου Κόσμου, παραδείγματος χάρη, στο Σουδάν.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να τονίσω τη σημασία της υποστήριξης που παρέχεται από το ελληνικό κράτος σήμερα. Ευελπιστώ ότι η Πατρίδα θα συνεχίσει να κάνει το καθήκον της έτσι

ώστε το ελληνικό στοιχείο να επιβιώσει. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ τη συνάδελφο από την Αυστραλία.

Καλούμε τώρα στο Βήμα τον Έφηβο Βουλευτή Αθανάσιο Παπαδά ο οποίος εκπροσωπεί το Νομό Ηλείας ως εισηγητή της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων Παραγωγής και Εμπορίου.

(Χειροκροτήματα)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΑΣ (Νομός Ηλείας): Κύριε Πρωθυπουργέ, αξιότιμε κύριε Στεφανόπουλε, αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ κύριε Κακλαμάνη, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι είναι ευρέως γνωστό ότι η Ελλάδα είναι μια χώρα της οποίας η οικονομία συνδέεται άρρηκτα με την τουριστική ανάπτυξη. Ένα ιδιαίτερα μεγάλο πλήθος αλλοδαπών και όχι μόνον επισκεπτών προτιμά τη χώρα μας που τις τελευταίες δεκαετίες γνωρίζει μια πρωτοφανή τουριστική έκρηξη.

Τα οφέλη που αποκομίζονται από αυτό το γεγονός είναι τεράστια κυρίως στον οικονομικό τομέα. Ποικίλα όμως είναι και τα προβλήματα και οι δυσλειτουργίες που συχνά παρουσιάζονται στον τουρισμό στην Ελλάδα. Σε αυτά εξάλλου επικεντρωθήκαμε στις εργασίες της Επιτροπής και κρίναμε ότι πρέπει να αντιμετωπιστούν για να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητά του και να εξακολουθήσει να αποτελεί τη βαριά βιομηχανία για τη χώρα μας. Αφενός δεν τίθεται καμία αμφισβήτηση ότι οι ωφέλειες της τουριστικής ανάπτυξης είναι καταλυτικής σημασίας για την Ελλάδα. Κατ' αρχήν ο τουρισμός καθίσταται μοχλός οικονομικής ανάπτυξης και δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας. Κατ' αυτόν τον τρόπο οι τοπικές οικονομίες αναζωογονούνται και βρίσκουν έναν τρόπο να αποκτούν απασχόληση για την εξασφάλιση των προς το ζην. Επιπροσθέτως προάγεται η βελτίωση και η επέκταση των έργων υποδομής όπως και των παρεχομένων υπηρεσιών για την ταχύτερη και αποδοτικότερη εξυπηρέτηση των επισκεπτών με αποτέλεσμα να ωφελούνται κατά λογική αναγκαιότητα και οι ίδιοι οι πολίτες.

Εκτός αυτών, σπουδαία είναι και η συμβολή του τουρισμού στον συγχρωτισμό ανθρώπων διαφορετικών εθνικοτήτων. Έτσι αίρονται οι τυχόν προκαταλήψεις με αποτέλεσμα την απάλειψη του προβλήματος της ξενοφοβίας αλλά και του εθνικού απομονωτισμού. Όλα

αυτά τα στοιχεία είναι αναμφίβολα σημαντικά για την εύρυθμη λειτουργία των συγκεκριμένων πολυπολιτισμικών κοινωνιών. Με όλα ταύτα, αρκετά είναι και τα προβλήματα που μπορεί να προκύψουν από τον τουρισμό, ιδιαίτερα από την υπέρμετρη και χωρίς οργάνωση τουριστική ανάπτυξη.

Εύκολα διαπιστώνει κάποιος ότι δεν είναι λίγοι αυτοί που στράφηκαν στα τουριστικά επαγγέλματα διαβλέποντας προφανώς ένα ελπιδοφόρο οικονομικά μέλλον. Αυτό όμως συνετέλεσε στην ομαδική εγκατάλειψη του πρωτογενούς παραγωγικού τομέα. Από την άλλη μεριά οι ιδιότυπες συνθήκες και η μεταβλητότητα που διέπει τον κόσμο μας θέτουν σε αβεβαιότητα τις οικονομίες όλων ανεξαιρέτως των κρατών και κάθε οικονομική δραστηριότητα, πόσο μάλλον τον τουρισμό. Ας πάρουμε ως παράδειγμα τις τρομοκρατικές επιθέσεις στην Ευρώπη και στις Η.Π.Α. τον πρόσφατο πόλεμο στο Λίβανο ή ακόμη και τις τεράστιες πυρκαγιές που κατακαίουν εκτάσεις σε διάφορα μέρη της πατρίδας μας. Με άλλα λόγια πιθανή ύφεση του τουρισμού εξαιτίας τέτοιων απρόβλεπτων συμβάντων ενδέχεται να αποδειχθούν άκρως επιζήμια για την εγχώρια οικονομία η οποία δομείται στα πλαίσια της τουριστικής ανάπτυξης.

Έπειτα κάτι στο οποίο σταθήκαμε ήταν η αλλοίωση του φυσικού περιβάλλοντος από τη διαβρωτική επίδραση του μαζικού τουρισμού. Ρυπαίνονται οι ακτές και η θάλασσα, αποψιλώνονται και οικοδομούνται δάση και παραλίες, η αισθητική του τοπίου παραμορφώνεται για να ικανοποιηθούν οι αυξημένες ανάγκες του τουρισμού αλλά και για να εξυπηρετηθούν τα συμφέροντα των κερδοσκόπων. Εν ολίγοις κακοποιείται αυτό στο οποίο η χώρα μας οφείλει την παγκόσμια φήμη της όπως και τη βασική πηγή εσόδων της.

Τέλος, δεν παραβλέψαμε το ενδεχόμενο της πολιτιστικής αλλοίωσης εξαιτίας της στείρας μίμησης ξένων προτύπων που εισβάλλουν στη χώρα μας μαζί με τους πολυπληθείς επισκέπτες. Η λεγόμενη ξενομανία μπορεί να οδηγήσει στη νόθευση της πολιτιστικής μας ιδιαιτερότητας.

Για όλους τους παραπάνω λόγους συμφωνήσαμε ότι επιβάλλεται να ληφθούν μέτρα και να υπάρξει κατάλληλος προγραμματισμός για την προστασία και τη διαφύλαξη του τουρισμού, καθώς και για την συνετή αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων. Συγκεκριμένα, είναι επιτακτική ανάγκη να επιδιώκεται σε κάθε περίπτωση παροχή ποιοτικού τουρισμού και αξιόλογων υπηρεσιών. Για να γίνει κάτι τέτοιο πρέπει να ανατεθεί στους αρμόδιους φορείς

που ανελλιπής και αυστηρός των προσφερόμενων υπηρεσιών στους τουρίστες ως προς την ποσότητα και την ποιότητα. Δηλαδή να παταχθούν φαινόμενα κερδοσκοπίας και εκμετάλλευσης των τουριστών.

Συγχρόνως είναι απαραίτητο να εξασφαλίζονται χρηματοδοτήσεις για την εκπόνηση έργων που αναδεικνύουν στο μέγιστο δυνατό βαθμό τις φυσικές καλλονές, τον πολιτισμό, την αξία γενικά της πατρίδας μας και τη θέση της αναφορικά με το ρόλο που διαδραμάτισε στην εξέλιξη του κόσμου, όπως γνωρίζουμε σήμερα.

Κατά δεύτερο λόγο, υπήρξε σύμπνοια απόψεων ως προς το ότι το κράτος οφείλει να μεριμνά ώστε να πραγματοποιούνται έλεγχοι για τυχόν κακοποίηση του περιβάλλοντος από την τουριστική υπεραξιοποίηση.

Ειδικότερα είναι αναγκαίο να δημιουργηθεί το νομοθετικό πλαίσιο που θα αποτρέπει κάθε επιβουλή κατά της φύσεως για τουριστικούς και κατ' επέκταση κερδοσκοπικούς λόγους.

Η Πολιτεία είναι υποχρεωμένη να λάβει αυστηρά μέτρα εναντίον όσων με αυθαίρετο τρόπο καταστρέφουν το περιβάλλον, είτε πρόκειται για πολίτες είτε για τουρίστες που επιδεικνύουν ασέβεια απέναντι στο χώρο φιλοξενίας τους.

Πέραν τούτου, ζωτικής σημασίας είναι η εσωτερική και κατά κύριο λόγο διεθνής προβολή του ελληνικού τουρισμού. Χρειάζεται να λάβει χώρα συντονισμένη προσπάθεια για την από κάθε οπτική γωνία διαφήμιση της χώρας μας σε χώρες του εξωτερικού τόσο για την προσέγγιση νέων επισκεπτών, όσο και για την τόνωση του ενδιαφέροντος και τις προτιμήσεις των τουριστών να επισκεφτούν εκ νέου την πατρίδα μας.

Συγχρόνως προτάθηκε η εθνική τουριστική πολιτική να κινηθεί προς μια άλλη κατεύθυνση, την προώθηση των εναλλακτικών μορφών τουρισμού. Ένα είδος εναλλακτικού τουρισμού είναι ο πολιτιστικός τουρισμός, που παρουσιάζει μια βιώσιμη εναλλακτική προοπτική χάρη στον ανεπανάληπτο πολιτισμό της χώρας μας.

Η Πολιτεία λοιπόν, μέσω των αρμοδίων φορέων της πρέπει να στοχεύσει στην προβολή της πλούσιας πολιτιστικής μας κληρονομιάς, αλλά και της σύγχρονης ελληνικής δημιουργίας. Αυτό άλλωστε είναι και το συγκριτικό μας πλεονέκτημα έναντι άλλων χωρών που επίσης υποδέχονται τουριστικό ρεύμα.

Επιπλέον, πολλές αγροτικές περιοχές παραμένουν αναξιοποίητες που μπορούν

κάλλιστα να φιλοξενήσουν επισκέπτες μέσα από προγράμματα αγροτουρισμού παρέχοντάς τους τη δυνατότητα να απολαύσουν το φυσικό περιβάλλον, να γνωρίσουν τοπία φυσικού κάλλους καθώς και την τοπική πανίδα και χλωρίδα.

Αντιλαμβανόμαστε λοιπόν, πως ο τουρισμός σ' όλες του τις εκφάνσεις αποτελεί μια από τις πιο δυναμικές συνιστώσες του παρόντος και ιδιαίτερα του μέλλοντος της ελληνικής οικονομίας. Αυτό που απαιτείται είναι να πραγματοποιηθούν επενδύσεις εκ μέρους της Πολιτείας, να στηριχθεί η ιδιωτική πρωτοβουλία αλλά και να μπου νομικοί φραγμοί όπου αυτό θεωρείται αναγκαίο, καθώς και να διαφωτιστούν οι νέοι άνθρωποι με ιδέες και αρχές τουριστικής αγωγής και της αγωγής φιλοξενίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ τον Έφηβο Βουλευτή Παπαδά Αθανάσιο και καλούμε τώρα τον Έφηβο Βουλευτή Ιωάννη Κελάρη, από το νομό Δωδεκανήσου, ο οποίος είναι εισηγητής του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΛΑΡΗΣ (Νομός. Δωδεκανήσου): Αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ, αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμε κύριε Στεφανόπουλε, κύριε Κακλαμάνη, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, αρχικά θα ήθελα να εκφράσω τη χαρά μου που βρίσκομαι εδώ ανάμεσά σας.

Ως εκπρόσωπος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, θα ξεκινήσω με την γνωστοποίηση των προτάσεων που ψηφίστηκαν από τα μέλη της Επιτροπής του Α΄ Τμήματος.

Είναι πολλά τα θέματα που πραγματεύθηκε η Επιτροπή μας, όπως το δημογραφικό, ο ρατσισμός, η υγεία και η κοινωνική πρόνοια και ασφάλιση, η βία και η εγκληματικότητα, τα ναρκωτικά, η οικογένεια, το θέμα της εργασίας και ανεργίας στη χώρα μας, τα τροχαία ατυχήματα, το ζήτημα της ευθανασίας, καθώς και μερικά ακόμα.

Ένα από τα πιο σημαντικά θέματα που δόθηκε έμφαση είναι αυτό του ρατσισμού, το οποίο τα τελευταία χρόνια απειλεί να λάβει ανησυχητικές διαστάσεις. Είτε φυλετικός, είτε κοινωνικός, είτε αφορά ξένους μετανάστες, είτε ειδικές κατηγορίες συνανθρώπων μας, ο

ρατσισμός βρίσκεται ανάμεσά μας και τείνει να γίνει σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα αν δεν αλλάξουμε αντιλήψεις, νοοτροπίες και πολιτικές. Η ρίζα του προβλήματος πιστεύω ότι βρίσκεται στη έλλειψη διαπαιδαγώγησης, την άγνοια, τις λανθασμένες προκαταλήψεις, την ξενοφοβία, την έλλειψη ευαισθησίας και στην όχι εύκολη αποδοχή του διαφορετικού.

Θα πρέπει να κατανοήσουμε ότι άνθρωποι διαφορετικοί από εμάς, είτε πρόκειται για αλλοεθνείς, είτε πρόκειται για αλλόθρησκους, είτε με ιδιαίτερα προβλήματα χαρακτηριστικά όπως τα άτομα με ειδικές ανάγκες, όλοι αυτοί δεν είναι κατώτεροι από εμάς. Όλοι οι άνθρωποι που αποτελούν μια πολιτισμένη και δημοκρατική κοινωνία είναι ίσοι μεταξύ τους και θα πρέπει να έχουν τα ίδια δικαιώματα και ίσες ευκαιρίες στη μόρφωση και στην εργασία και γενικά σε όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής.

Είναι απαράδεκτο και αποτελεί ντροπή για μια χώρα όπου έχει γεννηθεί η δημοκρατία να παρατηρούνται φαινόμενα διακρίσεων, κοινωνικού αποκλεισμού και εθνικιστικών εξάρσεων.

Η Ελλάδα με την ιστορία που την ακολουθεί, θα πρέπει να αποτελεί υπόδειγμα για τις άλλες πολιτισμένες χώρες όσον αφορά την καταπολέμηση του ρατσισμού.

Ας μην ξεχνάμε ότι σε δύσκολες εποχές για την Ελλάδα, μεγάλος αριθμός Ελλήνων μετανάστευσε σε άλλες χώρες για αναζήτηση καλύτερης τύχης, όπως συνέβη τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας από μετανάστες γειτονικών χωρών.

Για να μη λάβει το πρόβλημα μεγαλύτερες διαστάσεις και να αποτελέσει μελλοντικά κίνδυνο για την κοινωνική συνοχή, θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερο βάρος στη διαπαιδαγώγηση των νεώτερων γενεών, με σκοπό τη δημιουργία νοοτροπίας με χαρακτηριστικά την ανεκτικότητα, την αποδοχή του διαφορετικού και την ευαισθησία προς όλους τους συνανθρώπους μας.

Μεγάλο ρόλο σ' αυτήν την κατεύθυνση έχει ασφαλώς η οικογένεια και εν συνεχεία το σχολείο, η πολιτεία, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Ιδιαίτερα στα σχολεία θα πρέπει να μην καλλιεργείται ρατσιστικό πνεύμα και να διοργανώνονται αντιρατσιστικές εκδηλώσεις. Τα όποια φαινόμενα παρατηρούνται, όπως έχει συμβεί πολλές φορές τα τελευταία χρόνια –για παράδειγμα σε παρελάσεις- θα πρέπει να απομονώνονται και να καταδικάζονται απερίφραστα απ' όλους. Τα σχολεία θα πρέπει να είναι ανοιχτά σε όλους και να μην απομονώνονται μαθητές που προέρχονται από ιδιαίτερες φυλετικές ή κοινωνικές ομάδες.

Η πολιτεία από την πλευρά της θα πρέπει να φροντίσει για την ομαλή ένταξη και ενσωμάτωση των μεταναστών και των ιδιαίτερων κοινωνικών ομάδων στην κοινωνία και να εξασφαλίσει για όλους ανεξαιρέτως ίδιες ευκαιρίες στη μόρφωση, στην εργασία και γενικά σε όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής.

Στα πλαίσια αυτά, θα πρέπει να επιβάλλει και στις ιδιωτικές επιχειρήσεις να προσλαμβάνουν άτομα από ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, όπως για παράδειγμα άτομα με ειδικές ανάγκες, άτομα απεξαρτημένα από ουσίες και αποφυλακισμένους.

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης τα οποία διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση αντιλήψεων και νοοτροπιών, θα πρέπει να συμβάλουν στην προσπάθεια εξάλειψης του ρατσισμού, μη προβάλλοντας προγράμματα και ταινίες ρατσιστικού περιεχομένου.

Το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο θα πρέπει να παρεμβαίνει άμεσα και να επιβάλλει αυστηρές κυρώσεις σε όσα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης συμβάλλουν στην ανάπτυξη του φαινομένου με άμεσο ή έμμεσο τρόπο. Επίσης, η ΕΣΗΕΑ θα πρέπει να απομονώνει δημοσιογράφους που έχουν ρατσιστικές αντιλήψεις.

Ιδιαίτερη αναφορά θα ήθελα να κάνω στην αντιμετώπιση των ατόμων με ειδικές ανάγκες στη χώρα μας. Πέραν της έλλειψης ευαισθησίας που πηγάζει από τη μη σωστή διαπαιδαγώγηση των ανθρώπων για το θέμα, πιστεύω ότι η πολιτεία δεν έχει δείξει το ενδιαφέρον και τη μέριμνα που οφείλει, ώστε τα άτομα αυτά να έχουν τη στήριξη που πρέπει και ίσες ευκαιρίες και δικαιώματα με τους συνανθρώπους τους.

Είναι κοινά αποδεκτό ότι αυτά τα άτομα έχουν ειδικές ικανότητες, αλλά δεν έχουν τις ευκαιρίες για να τις αναδείξουν. Η πρόσβαση σε χώρους, όπως σε σχολεία, πανεπιστήμια, κτήρια, μέσα μαζικής μεταφοράς, πάρκα, πεζοδρόμια, τις περισσότερες φορές δεν είναι εξασφαλισμένη για τα άτομα αυτά, με αποτέλεσμα τον αποκλεισμό τους από την κοινωνική ζωή και την περιθωριοποίησή τους.

Η πολιτεία και οι τοπικοί φορείς θα πρέπει να κάνουν το χρέος τους έναντι αυτών των ανθρώπων και των οικογενειών τους. Θα πρέπει πρώτα απ' όλα να εξασφαλιστεί η προσβασιμότητα σε όλους τους χώρους και να υπάρχουν διευκολύνσεις, ώστε να μπορούν να σπουδάζουν και να εργάζονται.

Για την έμπρακτη στήριξη, τόσο των ιδίων όσο και των οικογενειών τους, πέραν της

οικονομικής ενίσχυσης, θα πρέπει να δημιουργηθούν ειδικά οργανωμένα και στελεχωμένα με ειδικευμένο προσωπικό κέντρα απασχόλησης, θεραπευτικής παρέμβασης και ψυχολογικής υποστήριξης.

Με τον τρόπο αυτό, τα άτομα με ειδικές ανάγκες θα ξεφύγουν από την απομόνωση του σπιτιού και θα αναπτύξουν την κοινωνικότητά τους και τις ιδιαίτερες ικανότητές τους.

Επίσης, σε περιπτώσεις ιδιαίτερων δύσκολων περιστατικών, θα πρέπει να υπάρχει μέριμνα για βοήθεια στο σπίτι. Η εικόνα των υπάρχοντων ιδρυμάτων θα πρέπει να αλλάξει ριζικά και να εξαλειφθούν τα φαινόμενα ντροπής που πολλές φορές έχουμε δει.

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης θα πρέπει να διαθέτουν ζώνες προγράμματος για άτομα με ειδικές ανάγκες και να μην περιορίζονται μόνο στο απογευματινό πεντάλεπτο δελτίο ειδήσεων.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι τόσο όλοι εμείς –προσωπικά ο καθένας και συνολικά ως κοινωνία- όσο και η πολιτεία θα πρέπει πλέον να ευαισθητοποιηθούμε και να αναλογιστούμε τις ευθύνες μας, αναλαμβάνοντας πρωτοβουλίες και δράσεις, ώστε να εξαλειφθούν τα φαινόμενα του ρατσισμού και κοινωνικού αποκλεισμού που δεν έχουν θέση στη σύγχρονη Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ το συνάδελφο κ. Κελλάρη.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Λιάτου από τη Β΄ Περιφέρεια Αθηνών, ως εισηγήτρια του Δεύτερου Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

ΙΩΑΝΝΑ ΛΙΑΤΟΥ (Β΄ Αθηνών): Εξοχότατε κύριε Πρωθυπουργέ, σεβαστή κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ κύριε Στεφανόπουλε, κύριε Κακλαμάνη, κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, ξεκινώντας θα ήθελα να αναφέρω ότι είναι τιμή μου που βρίσκομαι ανάμεσα σε όλους εσάς και θεωρώ ακόμα μεγαλύτερη την τιμή που μου έγινε να οριστώ εισηγήτρια της συγκεκριμένης Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Στόχος αυτής της ομιλίας μου είναι να παρουσιάσω όσο το δυνατόν πιο σύντομα και περιεκτικά τα θέματα που προβλημάτισαν τους Έφηβους Βουλευτές και συναδέλφους μου

στη χθεσινή μας συνεδρίαση.

Ζούμε στην εποχή του τεχνολογικού θριάμβου που άλλαξε ριζικά τη μορφή του κόσμου και την ποιότητα ζωής.

Ωστόσο, η πρόοδος είναι αληθινή μόνο όταν υπηρετεί την αλήθεια και την ελευθερία, όταν διακονεί τον άνθρωπο ως αξία.

Δυστυχώς, η σημερινή κοινωνία εμφανίζει σημάδια παρακμής και αντιμετωπίζει πολλά κοινωνικά προβλήματα. Πού οφείλονται κυρίως; Στην αδιαφορία των πολιτών για τα κοινά. Τα κύρια προβλήματα που ακούσθηκαν είναι τα παρακάτω:

Το δημογραφικό πρόβλημα, δηλαδή η υπογεννητικότητα που μαστίζει τη χώρα μας και επιφέρει σφοδρές επιπτώσεις σε όλους τους τομείς της.

Αναγκαία, κατά τη γνώμη μας, είναι, λοιπόν, η ίδρυση περισσότερων παιδικών σταθμών, αλλά και η ηθική και υλική ενίσχυση των ανύπαντρων μητέρων με τη δημιουργία ειδικών κέντρων για τη στέγαση και την οικονομική ενίσχυσή τους.

Φαινόμενο χαρακτηριστικό της εποχής μας και φαινόμενο που μονοπώλησε το ενδιαφέρον στη χθεσινή συνεδρίαση είναι αναμφίβολα ο ρατσισμός, που παρατηρείται κυρίως στους ναρκομανείς, στους οικονομικούς μετανάστες, στους φορείς του AIDS, στους ομοφυλόφιλους, στα άτομα με ειδικές ανάγκες και γενικά σε όλες τις μειονότητες που κάθε άλλο παρά μειονότητες είναι. Παλαιά στερεότυπα, προκαταλήψεις έχουν επιζήσει, δυστυχώς, ακόμη και σήμερα.

Προτείνουμε, λοιπόν, την καλλιέργεια αντιρατσιστικού πνεύματος στο σχολείο και στην οικογένεια, αλλά και τη στηλίτευσή του από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Επιπλέον, αναγκαία είναι η βοήθεια για επανένταξη των περιθωριοποιημένων ατόμων.

Όσον αφορά τώρα το πρόβλημα της υγείας, όλοι ξέρουμε πως κάθε άλλο παρά ως λειτουργήμα αντιμετωπίζουν οι γιατροί την εργασία τους. Γι' αυτό και θα πρέπει να τιμωρούνται όσοι χρηματίζονται.

Όπως ήταν αναμενόμενο, υπήρξε θύελλα αντιδράσεων κατά των γιατρών, όταν θίξαμε το συγκεκριμένο ζήτημα. Έτσι αναρωτιέμαι και ζητώ να μου εξηγήσετε γιατί η περίθαλψη να μην είναι πραγματικά δωρεάν και να υπάρχει ίση μεταχείριση για όλους, πλούσιους και φτωχούς, επώνυμους και ανώνυμους. Πώς μπορεί μια κοινωνία να στηρίξει το μέλλον της στους νέους, όταν αυτοί απειλούνται από τη χειρότερη μάστιγα της εποχής μας, τα

ναρκωτικά; Είναι θλιβερό που έχουν καταστήσει να είναι πια μια μόδα και να υπάρχουν παντού, στα νυχτερινά κέντρα, στο Στρατό, ακόμα και στις φυλακές.

Απαιτείται συστηματική ενημέρωση στο σχολείο ακόμη και από απεξαρτημένους χρήστες, αλλά και ίδρυση περισσότερων κέντρων απεξάρτησης και στην επαρχία γι' αυτούς που τελικά προτίμησαν τη ζωή από το θάνατο.

Έφηβος Βουλευτής πρότεινε τη νομιμοποίηση των μαλακών ναρκωτικών και αμέσως αντέδρασαν πολλοί Έφηβοι Βουλευτές. Ναι μεν μπορεί να μειωθούν με αυτό το μέτρο τα κίνητρα των εμπόρων ναρκωτικών, όμως είναι ένα πολύ μεγάλο ρίσκο.

Επίσης, είναι τραγικό μέρα με τη μέρα να παρατηρείται αύξηση των διαζυγίων, των οποίων τα μοναδικά θύματα είναι τα παιδιά τα οποία οδηγούνται σε αισθήματα πόνου, θλίψης και κενού. Γι' αυτό πρέπει αρχικά να ενισχυθεί ο θεσμός της οικογένειας και ύστερα να δημιουργηθούν κέντρα ψυχολογικής υποστήριξης παιδιών χωρισμένων γονιών.

Ακόμη θεωρώ πως το κάπνισμα είναι ένα από τα προβλήματα που μας αφορά όλους. Είναι αδιανόητο να προχωράς στο δρόμο και να βλέπεις μικρά παιδιά να καπνίζουν, τα περισσότερα από τα οποία ασφαλώς παίρνουν το κακό παράδειγμα από τους γονείς τους και από τους καθηγητές τους.

Κατά τη γνώμη μας, πρέπει να δημιουργηθούν περισσότερα κέντρα αποτοξίνωσης καπνιστών και να γίνονται συνεχείς ενημερώσεις των νέων στα σχολεία για τις βλαβερές συνέπειες του καπνίσματος. Είναι απαράδεκτο στην Ελλάδα του 2006, στην Ελλάδα που πριν από δύο χρόνια δαπάνησε τεράστια ποσά για τους Ολυμπιακούς Αγώνες να υπάρχουν ακόμη άστεγοι πολίτες, οι οποίοι έχουν ανάγκη από οικονομική βοήθεια.

Τέλος, κατά τη γνώμη μου, δεν υπάρχει πιο άσχημο φαινόμενο από τη βία και την εγκληματικότητα. Συγκεκριμένα, θεωρώ αδιανόητο να επικρατούν καταστάσεις βίας μέσα στην οικογένεια και ιδιαίτερα, όταν θύματα είναι οι γυναίκες. Γι' αυτό το λόγο στην εργασία μου για τη «Βουλή των Εφήβων» αναφέρθηκα στο συγκεκριμένο θέμα: Ενδοοικογενειακή βία με θύματα τις γυναίκες.

Για να αντιμετωπισθεί αυτό το πρόβλημα, προτείνουμε την καταγραφή των περιστατικών κακοποίησης από τις αστυνομικές αρχές, τα νοσοκομεία και τις κοινωνικές υπηρεσίες όπου καταφεύγουν συνήθως τα θύματα.

Επίσης, προτείνουμε τη δημιουργία φορέων στήριξης, δηλαδή ξενώνων και

συμβουλευτικών κέντρων τόσο κατά την περίοδο της κρίσης όσο και κατά την περίοδο της αποκατάστασης.

Επιπρόσθετα πιστεύω στον σχεδιασμό υπηρεσιών για τα παιδιά των κακοποιημένων γυναικών, καθώς επίσης και στην παροχή υπηρεσιών συμβουλευτικής στους άνδρες που κακοποιούν τους συντρόφους τους. Επειδή η βία στην οικογένεια είναι ένα έγκλημα, επειδή συμβαίνει γύρω μας, επειδή η ευθύνη ανήκει αποκλειστικά στον δράστη και τέλος επειδή μας αφορά όλους, ας το καταγγείλουμε.

Ευχαριστώ που με ακούσατε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ την συνάδελφο Βουλευτή κ. Ιωάννα Λιάτου.

Παρακαλώ να έρθει στο Βήμα ο Έφηβος Βουλευτής από το Νομό Μαγνησίας κ. Αντώνιος Τσώλος ως εισηγητής του Γ' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΣΩΛΟΣ (Νομός Μαγνησίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμοι κύριοι Βουλευτές, αγαπητέ κύριε Στεφανόπουλε, κύριε Κακλαμάνη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι, αρχικά θα ήθελα να ευχαριστήσω το Ίδρυμα της Βουλής των Ελλήνων για την ευκαιρία που μου δίνετε να εκφράσω τις απόψεις μου, να επηρεάσω και να επηρεαστώ από νέους που πασχίζουν να μεταβάλουν τα σημερινά δεδομένα της ελληνικής πραγματικότητας.

Είμαι πολύ ευτυχής που μου δόθηκε η ευκαιρία να ακούσω εμπεριστατωμένες απόψεις, προτάσεις από τα μέλη της επιτροπής μου. Η Επιτροπή των Κοινωνικών Υποθέσεων στην οποία ήμουν μέλος ασχολήθηκε με διάφορα μείζονα κοινωνικά θέματα, όπως ρατσισμός, βία στον αθλητισμό, άτομα με ειδικές ανάγκες, έλλειψη αιμοδοσίας, δυσλεξία και ανεργία. Το ότι τα θέματα που συζητήθηκαν, καλύφθηκαν πλήρως, με χαροποιεί ιδιαίτερα, καθώς έτσι αποδεικνύουμε πως με τις κρίσεις μας, τις απόψεις μας και τις προτάσεις μας μπορούμε να αλλάξουμε αυτό τον κόσμο.

Ειδικότερα το θέμα με το οποίο ασχολήθηκα είναι η χειρίστη κατάσταση του υγειονομικού μας συστήματος. Παρατηρώντας αυτή την προβληματική κατάσταση που υπάρχει, αποφάσισα να μεταφέρω αυτό το κλίμα διάλυσης σε εσάς, καθώς γνωρίζω το ζήλο και τη θέλησή σας για ενεργοποίηση και αλλαγή της σημερινής τραυματισμένης κοινωνίας.

Κοινό τόπο αποτελεί πλέον πως το Εθνικό Σύστημα Υγείας νοσει. Η κακή αυτή φήμη δυστυχώς έχει περάσει και στο εξωτερικό. Άραγε αυτή είναι η εικόνα που θέλουμε να παρουσιάζει η Ελλάδα; Σίγουρα όχι. Ας δούμε όμως σιγά-σιγά πού ακριβώς υστερεί το σύστημά μας.

Κυρίαρχο πρόβλημα αποτελεί η έλλειψη νοσηλευτικού προσωπικού. Όλο και λιγότεροι είναι αυτοί που ξαναγυρίζουν στον αρχικό τόπο κατοικίας τους για να δουλέψουν. Το αποτέλεσμα είναι η τεράστια συσσώρευση εργατικού δυναμικού στο κλινών άστυ και συγχρόνως η ισχνή παρουσία εργατικού δυναμικού στη περιφέρεια. Αυτό δυστυχώς παρατηρείται σε μεγάλη κλίμακα και στα νοσοκομεία, όπου κάποιες φορές χάνονται ζωές λόγω έλλειψης νοσηλευτικού προσωπικού.

Σοβαρή όμως έλλειψη υπάρχει και στην υλικοτεχνική υποδομή, όπως κρεβάτια, ασθενοφόρα, ιατρικά μηχανήματα και εργαλεία. Δεν είναι δυνατόν στην Ελλάδα του 2006 να θυσιάζονται ζωές στο βωμό της προχειρότητας και της παθητικότητας. Γιατί γινόμαστε παθητικοί όταν βλέπουμε τις τεράστιες ελλείψεις και δεν διαμαρτυρόμαστε.

Ο εξευτελισμός της δημόσιας υγείας φτάνει στο ζενίθ του στα νησιά μας, όπου η υγειονομική περίθαλψη κατά τη διάρκεια των χειμερινών μηνών φαντάζει ως άπιαστο όνειρο. Νοσοκομεία δεν υπάρχουν και οι γιατροί είναι ελάχιστοι. Πρέπει δηλαδή να αφήσουμε τους κατοίκους στα νησιά στο έλεός τους; Για πόσο ακόμα οι κακές καιρικές συνθήκες θα αποτελούν τροχοπέδη στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψή τους;

Το πιο νοσηρό σημείο του υγειονομικού συστήματος είναι η εμπορευματοποίηση της υγείας. Οι περισσότεροι Έλληνες πολίτες και ειδικά οι ηλικιωμένοι θεωρούν την ιατρική περίθαλψη πολυτελές κοινωνικό αγαθό. Γιατί όμως; Μήπως φταίνε τα περιβόητα φακελάκια; Μήπως οι τσουχτερές τιμές των φαρμάκων; Μήπως όλοι αυτοί που υπονομεύουν την δημόσια υγεία και θησαυρίζουν; Το φακελάκι έχει γίνει πλέον νόμιμο και η δημόσια υγεία ιδιωτική. Αρκετοί γιατροί προσφέρουν τις πολύτιμες υπηρεσίες τους αντί μεγάλης αμοιβής. Φυσικά δεν έχουν όλοι την ίδια νοοτροπία. Ευτυχώς υπάρχουν ακόμη κάποιοι αξιόλογοι φιλάνθρωποι ιατροί. Η πολιτεία τι κάνει όμως για όλα αυτά; Δυστυχώς ελάχιστα πράγματα. Ο ρόλος της παραγκωνίζεται και οι επιτήδειοι θησαυρίζουν ανενόχλητοι. Φυσικά όσοι έχουν χρήματα είναι τυχεροί, γιατί μπορούν να νοσηλευτούν σε ιδιωτικά ιατρεία ή στο εξωτερικό.

Το υγειονομικό σύστημα όμως πλήττεται και από τους πολίτες. Η χώρα μας βρίσκεται

στις τελευταίες θέσεις σε αριθμό μεταμοσχεύσεων, όχι όμως επειδή δεν υπάρχουν ειδικευμένοι γιατροί, αλλά γιατί ελάχιστοι γίνονται δωρητές οργάνων. οφείλουμε λοιπόν να αποποιηθούμε αυτό το κλίμα απάθειας και να ενωθούμε για τη βελτίωση των συνθηκών που επικρατούν στα νοσοκομεία. Εκτός από την πρόσληψη νέου δυναμικού, συχνός πρέπει να είναι και ο έλεγχός τους καθώς έχουν παρατηρηθεί φαινόμενα ανάρμοστης συμπεριφοράς.

Η πολιτεία οφείλει να περιορίσει τις τεράστιες πολεμικές της δαπάνες, έτσι ώστε να κατατεθούν πιο πολλά χρήματα για τη βελτίωση του συστήματος υγείας. Πρέπει κάθε αστικό κέντρο να έχει το δικό του σύγχρονο και προπαντός πλήρως εξοπλισμένο νοσοκομείο, με αρκετά ασθενοφόρα, μηχανήματα, κλίνες και πάνω απ' όλα ενεργή εντατική μονάδα. Οι τιμές των φαρμάκων οφείλουν να μειωθούν, οι έλεγχοι πρέπει να είναι συχνοί και οι παραβάτες που θησαυρίζουν να συλλαμβάνονται.

Φυσικά, πρέπει να ενισχυθεί ο θεσμός της υγείας και στην περιφέρεια και να αυξηθεί ο αριθμός των γιατρών, καθώς είναι δύσκολη και επικίνδυνη η συνεχής μεταφορά των ασθενών στην Αθήνα. Οι γιατροί πρέπει όμως να τοποθετηθούν και να στελεχώσουν και άλλες θέσεις, όπως σε σχολεία, σε αθλητικά κέντρα, παραλίες.

Σημαντικά μέτρα πρέπει να ληφθούν για την ανεξέλεγκτη κερδοθρία των γιατρών. Αυτή η κατάσταση πρέπει να κατασταλεί. Οι κυρώσεις για περιπτώσεις με «φακελάκια» πρέπει να είναι μεγάλες. Η περίθαλψη είναι δωρεάν και έτσι οφείλει να παραμείνει.

Εν κατακλείδι, απαιτείται κοινωνική προστασία και μέριμνα, προβολή από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, δημιουργία περισσότερων και ανθρωπινότερων νοσηλευτικών ιδρυμάτων, όπως και διαπαιδαγώγηση του λαού και ιδίως των μαθητών στα σχολεία, γιατί αναμφισβήτητα η υγεία του λαού είναι το θεμέλιο στο οποίο οικοδομείται η ευτυχία και η δύναμη ενός κράτους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε τον κ. Τσώλο.

Παρακαλείται ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Γάδος από το Νομό Σερρών να πάρει το λόγο ως εισηγητής της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

(Χειροκροτήματα)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΔΟΣ (Νομός Σερρών): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ

κύριε Στεφανόπουλε, αγαπητέ κύριε Κακλαμάνη, κύριε Καμπανέλλη, κυρίες και κύριοι εκπρόσωποι της Κυβέρνησης και των κομμάτων, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα κατ' αρχήν να εκφράσω, εκ μέρους και άλλων Έφηβων Βουλευτών αλλά και προσωπικά, το παράπονο για την ελάχιστη παρουσία των ενήλικων Βουλευτών στη δεξίωση της κυρίας Μπενάκη την Κυριακή το βράδυ.

(Χειροκροτήματα ζωηρά και παρατεταμένα)

Νομίζω ότι είναι απογοητευτικό σ' αυτή τη μία περίπτωση το χρόνο που δίνεται η δυνατότητα στους νέους της ηλικίας μας να εκφραστούν, να μην υπάρχει δυνατότητα συζήτησης με κάποια πολιτικά πρόσωπα. Να θέσω επίσης την πρόταση του κυρίου Τσόγια, Έφηβου Βουλευτή Βοιωτίας, να γίνονται οι Σύνοδοι καθημερινές, ώστε να μην απουσιάζουν οι Βουλευτές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, είναι γενική η παρατήρηση νομίζω, όπως φάνηκε και από τις τοποθετήσεις και άλλων Έφηβων Βουλευτών της Επιτροπής μου, ότι σε μια εποχή με ταχύτατες κοινωνικές και οικονομικές αλλαγές οι νέοι δεν ασχολούνται με την πολιτική και αδιαφορούν ακόμη και για τα κοινά στο ίδιο τους το σχολείο ή το πανεπιστήμιο.

Παρατηρείται δηλαδή άγνοια για τις πολιτικές αποφάσεις, άγνοια για τη σύγχρονη ελληνική πολιτική ιστορία, απαξίωση και υποβάθμιση των εκλογών, μοιρολατρία απέναντι σε αποφάσεις που αφορούν τους ίδιους, απουσία οράματος και άποψης, αδιαφορία για τα προβλήματα των συνομηλίκων.

Βέβαια αυτό είναι ένα καθαρά αντιφατικό στοιχείο, αν σκεφθεί κανείς ότι τα κοινά αφορούν τους ίδιους, ότι το μέλλον ανήκει σ' αυτούς και πως νέοι ήταν εκείνου που ήταν πρωταγωνιστές σε εξεγερτικές κινήσεις, όπως το Μάιο του 1968 στη Γαλλία ή στον πιο πρόσφατο ξεσηκωμό στη Γαλλία για τον εργασιακό νόμο και βεβαίως στο Πολυτεχνείο το 1973. Είναι προφανές ότι αυτή η παθητικότητα δημιουργεί και θέμα δημοκρατίας.

Για να ασχολείται, όμως, κανείς γενικά με τα κοινά, νομίζω ότι δυο είναι οι βασικές προϋποθέσεις, η μία η ενημέρωση και η άλλη η δυνατότητα έκφρασης. Αναφορικά με το πρώτο, νομίζω ότι η τηλεόραση που είναι η πρώτη επιλογή για την ενημέρωση, σήμερα αποπροσανατολίζει, προβάλλει κυρίως καταναλωτικά πρότυπα, σκουπίδια όπως ριάλιτι και κουτσομπολίστικες εκπομπές που δεν έχουν καμία σχέση με κοινωνικά και πολιτικά θέματα

και τα οποία φυσικά προωθούν την παθητικότητα. Πολλές φορές όμως ακόμα και όταν προβάλλονται κοινωνικά και πολιτικά θέματα, επιδιώκεται από τους δημοσιογράφους η σύγκρουση κάποιων προσώπων για το θεαθήναι, για την τηλεθέαση, χωρίς να ψάχνουν την ουσία.

Από την άλλη πλευρά, όσον αφορά τη δυνατότητα έκφρασης, το εξαντλητικό σχολικό πρόγραμμα νομίζω ότι τιμωρεί τέτοιες ενασχολήσεις που απαιτούν προβληματισμό και χρόνο.

Επίσης, νομίζω ότι η ανάδειξη του δεκαπενταμελούς συμβουλίου στα σχολεία με ατομικές υποψηφιότητες το καθιστά αναποτελεσματικό, λόγω έλλειψης συνεργασίας και συντονισμού, και τελικά απαξιωμένο.

Επιπλέον και η «Βουλή των Εφήβων», που είναι η μεγαλύτερη ίσως ευκαιρία για τους νέους της ηλικίας μας να εκφραστούν, νομίζω ότι θα είναι περιορισμένων δυνατοτήτων εξαιτίας των μικρής διάρκειας συνεδριάσεων και ομιλιών.

Πέρα όμως από τους αντικειμενικούς παράγοντες, νομίζω ότι πρέπει να γίνει και μια σύνδεση με την παιδεία και τα κοινωνικά πρότυπα, που σίγουρα επηρεάζουν τους νέους μέχρι να διαμορφωθεί στην τελική της μορφή η προσωπικότητά τους. Η παιδεία, λοιπόν, όπως νομίζω ότι είπε και ο κύριος εισηγητής της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, σήμερα επικεντρώνει στις ανάγκες της οικονομίας, επικεντρώνει στις εξετάσεις, που σε συνδυασμό με το βαρύ πρόγραμμα του σχολείου δημιουργούν οπωσδήποτε έναν ατομικισμό κι έναν ανταγωνισμό, που λειτουργεί αποτρεπτικά για κάθε πολιτική δραστηριοποίηση.

Παράλληλα, μαθήματα όπως τα θρησκευτικά, η κοινωνιολογία, το δίκαιο και οι πολιτικοί θεσμοί, η ηθική φιλοσοφία, η κοινωνική και πολιτική αγωγή μπαίνουν στο περιθώριο, ενώ είναι μαθήματα που θα μπορούσαν να καλλιεργήσουν ανθρωπιστικά και κοινωνικά ιδεώδη και να δώσουν μια ώθηση σ' αυτή την κατεύθυνση.

Σημασία όμως έχουν και τα μηνύματα που εκπέμπουν οι θεσμικοί παράγοντες και τα κρατικά όργανα, που νομίζω ότι είναι εξ ορισμού πρότυπα συμπεριφοράς. Φαινόμενα όπως η βουλευτική ασυλία για ποινικά αδικήματα, το παραδικαστικό κύκλωμα, η εισοδηματική ανισότητα πολιτών και πολιτικών, τα φαινόμενα πελατειακών σχέσεων και ρουσφετιού, η κατάχρηση εξουσίας από τους αστυνομικούς που συχνά χρησιμοποιούν αλόγιστη και αδικαιολόγητη βία εναντίον διαδηλωτών και σε περιπτώσεις που έχουν καταφέρει να τους αδρανοποιήσουν, όλα αυτά απομακρύνουν τους νέους –το διαπιστώνω και από τις

συζητήσεις- από τα δημόσια και πολιτικά πράγματα, καθώς έχουν την αίσθηση ότι οι άνθρωποι που ως βασικό μέλημά τους έχουν την υπηρέτηση και τη βελτίωση της κοινωνίας δεν ασχολούνται με αυτό, αλλά αποθεώνουν την εξουσία ως αυτοσκοπό, ως μέσο επιβολής ή ως μέσο προσωπικού βολέματος.

Παράλληλα, όσον αφορά τις πολιτικές συμπεριφορές οι νέοι επικρίνουν έντονα δύο ακόμη φαινόμενα: Τον μικροκομματισμό -που νομίζω ότι δεν χρειάζεται τεκμηρίωση ότι υπάρχει- ο οποίος δεν επιτρέπει συνεργασία και συνεννόηση για χάρη κοινών στόχων και για το δημόσιο συμφέρον. Και βεβαίως, την έλλειψη εσωκομματικής δημοκρατίας, που αποκλείει φωνές κάποιων στελεχών των κομμάτων ή και των οπαδών και κατά συνέπεια ενός τμήματος του λαού και πλήττει βέβαια έτσι γενικότερα τη δημοκρατία.

Όμως επειδή, όπως είπε η κυρία Πρόεδρος της Βουλής την πρώτη μέρα κατά την υποδοχή μας σ' αυτή την Αίθουσα, είναι άδικο και αντιδημοκρατικό το να είναι οι νέοι ισοπεδωτικοί στις κριτικές τους -και συμφωνώ- θα πρέπει να πω, για να είμαστε και πρακτικοί παράλληλα ως Βουλευτές, ότι πρέπει να επαινούμε και να ενθαρρύνουμε κινήσεις όπως αυτή του σημερινού Πρωθυπουργού να προτείνει για Πρόεδρο της Δημοκρατίας το σημερινό Πρόεδρο, που είναι οπωσδήποτε μια κίνηση στην κατεύθυνση του να σπάσουμε τον μικροκομματισμό. Και νομίζω ότι για τη διασφάλιση της εσωκομματικής δημοκρατίας ο τρόπος εκλογής του κυρίου Γιώργου Παπανδρέου στην ηγεσία του κόμματός του είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα.

Γενικότερα όμως, με βάση όλα αυτά και με στόχο την πολιτική δραστηριοποίηση των νέων, προτείνω την ανάπτυξη της πολιτικής σκέψης μέσω της παιδείας, την αναβάθμιση της «Βουλής των Εφήβων», δηλαδή την αύξηση των χρόνων ομιλίας και συνεδριάσεων, την περισσότερη προβολή του θεσμού για να υπάρχει κίνητρο. Επίσης, το «πάγωμα» των βουλευτικών αμοιβών, τον περιορισμό της βουλευτικής ασυλίας, τη συνέχεια της κάθαρσης στη Δικαιοσύνη, που ξεκίνησε η σημερινή Κυβέρνηση, την παρέμβαση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης για προβολή περισσότερων προγραμμάτων με πολιτικό και κοινωνικό περιεχόμενο, την επέκταση του ρόλου του ΑΣΕΠ στο Δημόσιο, η προφορική συνέντευξη να μην επηρεάζει σε ποσοστό μεγαλύτερο του 10% την αξιολόγηση των υποψηφίων για την πρόσληψη, τη γενικότερη αποκέντρωση και την ενίσχυση των δημοτικών συμβουλίων νεολαίας και το δεκαπενταμελές συμβούλιο...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε εισηγητά, θα πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΔΟΣ (Νομός Σερρών): Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε. Με συγχωρείτε.

Επίσης, το δεκαπενταμελές συμβούλιο στα σχολεία να εκλέγεται από ενιαίο παραταξιακό ψηφοδέλτιο για καλύτερη συνεργασία και δέσμευση, εφόσον η ευθύνη θα είναι προσωποποιημένη σ' αυτό.

Νομίζω ότι είναι κάποιες ρεαλιστικές προτάσεις που αν εφαρμοστούν μπορούμε να έχουμε κάποιο θετικό αποτέλεσμα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ τον Έφηβο Βουλευτή Γεώργιο Γάδο για την εισήγησή του και τις πολύ ενδιαφέρουσες προτάσεις του. Εκπροσωπεί το Νομό Σερρών. Απλώς για την καλύτερη πληροφόρησή μας σε ό,τι αφορά μόνο τη Βουλή να διευκρινίσω ότι η Ολομέλεια της Βουλής συνεδριάζει καθημερινά κατά τη διάρκεια της Συνόδου από Δευτέρα μέχρι Παρασκευή και ταυτόχρονα τις ημέρες Τρίτη, Τετάρτη και Πέμπτη τουλάχιστον, συνεδριάζουν όλες οι Επιτροπές. Καταλαβαίνετε ότι δεν είναι ανθρωπίνως δυνατό οι Βουλευτές να βρίσκονται ταυτόχρονα σε όλα και ίσως δημιουργείται αυτή η εικόνα της απουσίας.

Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ολοκληρώθηκε στο σημείο αυτό η τοποθέτηση των εισηγητών και τώρα θα προχωρήσουμε σε ομιλίες των Εφήβων Βουλευτών που έχουν κληρωθεί να μιλήσουν στην Ολομέλεια με αλφαβητική σειρά και με τη σειρά των Επιτροπών. Πρέπει να σας υπενθυμίσω ότι ο χρόνος των ομιλητών είναι τρία λεπτά και παρακαλώ να τηρηθεί.

Πρώτη έχει το λόγο η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Δημοπούλου του Υπολοίπου Αττικής από το Α' Τμήμα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΜΑΡΙΑ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αττικής): Αξιοσέβαστη Πρόεδρο της Βουλής, κύριε Κακλαμάνη, κύριε Στεφανόπουλε, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, κύριοι σύνεδροι, ανήκω στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Το θέμα για το οποίο θα μιλήσω είναι η απόμακρη σχέση των νέων με την πολιτική ως απόληξη του εκπαιδευτικού συστήματος.

Καθημερινά υπεύθυνοι Υπουργείων, καθηγητές και βιβλία ακόμα στα σχολεία προσπαθούν να μας κατευθύνουν σε ένα μονοπάτι, το οποίο βγάξει σε αδιέξοδο. Αυτό συμβαίνει, γιατί μας προτρέπουν να κυνηγάμε τους βαθμούς. Κοινώς αναπτύσσοντας τη βαθμοθηρία προωθούν τις επιδερμικές γνώσεις και τη στείρα απομνημόνευση. Όλα αυτά με ένα στόχο, τις πανελλαδικές εξετάσεις του Μαΐου. Όχι πως αυτός δεν είναι σημαντικός στόχος, αλλά μπορεί να επιτευχθεί μέσω άλλων οδών. Για παράδειγμα δίνοντας στα σχολεία σωστότερες βάσεις στους μαθητές και στις μαθήτριες καλλιεργείται η κριτική τους ικανότητα που ήταν είναι και θα είναι ένα σημαντικό εφόδιο για τη μετέπειτα ζωή μας. Αναπτύσσοντας το κριτικό πνεύμα των νέων διευρύνονται οι ορίζοντές τους, αποκτούν άποψη, ανοίγονται καινούργιοι δρόμοι και σιγά-σιγά αρχίζουν να βλέπουν λίγο παρακάτω από το σχολείο. Βλέπουν πως μπορούν και πρέπει να πάρουν μέρος στα πολιτικά τεκταινόμενα της χώρας. Σε αυτό συμβάλλει δραστικά και το Πρόγραμμα της «Βουλής των Εφήβων» μέσα από το οποίο ακούγονται γνώμες, απόψεις και ανησυχίες που αφορούν στη ζωή του τόπου και στη ζωή των Εφήβων Βουλευτών. Αυτό τους οδηγεί τελικά στην πολιτικοποίηση πράγμα που είναι πολύ σημαντικό για όλους τους ανθρώπους, ακόμη και για τους έφηβους.

Ειδικότερα το να ασχολείται ένας έφηβος με τα κοινά και την πολιτική σκηνή της χώρας καθιστά πραγματικό πολίτη και ενεργό πολίτη. Άλλωστε η εμπλοκή των νέων με τα πολιτικά δρώμενα είναι αναγκαία, ζωτικής σημασίας, αφού θα έλθει η στιγμή να μιλήσουν για τις θέσεις τους στην πολιτεία επιχειρηματολογώντας και ψηφίζοντας.

Έτσι, μέσα από το Πρόγραμμα της Βουλής των Ελλήνων και μέσα από προσπάθειες να αναπτυχθεί η κριτική σκέψη, το κράτος μπορεί να δημιουργήσει καλλιεργημένους πνευματικά και σωματικά πολίτες έτοιμους να ανταπεξέλθουν στην κοινωνία. Βοηθείστε μας η φαντασία της «Βουλής των Εφήβων» να γίνει πραγματική εξουσία στο μέλλον!

Ευχαριστώ για το χρόνο που μου διαθέσατε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ την Έφηβο Βουλευτή Μαρία Δημοπούλου.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χριστίνα Πολυχρονοπούλου της Β' Περιφέρειας Αθηνών που ανήκει στο Β' Τμήμα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ (Β΄ Αθηνών): Καλημέρα σε όλους σας, ενήλικοι και Έφηβοι Βουλευτές.

Είναι τιμή μου που σήμερα βρίσκομαι εδώ για να σας μιλήσω για κάποια από τα θέματα που μας απασχόλησαν τις τελευταίες ημέρες. Θα αναφέρω κάποια από τα θέματα που συζητήθηκαν στη συνεδρίαση της Επιτροπής μου, δίνοντάς σας κάποιες από τις προτάσεις που ακούστηκαν και κάποιες δικές μου επισημάνσεις.

Μεγάλη βαρύτητα δόθηκε στο θέμα της σχέσης του σχολείου με τις τέχνες και τον αθλητισμό. Οι συνάδελφοι Βουλευτές που πήραν το λόγο δήλωσαν, όπως ήταν επόμενο, τη δυσαρέσκεια για το πόσο υποτυπώδη είναι τα μαθήματα της μουσικής και των καλλιτεχνικών και χειρότερα ακόμα για τη μηδενική επαφή του σχολείου με το χορό, την ξένη λογοτεχνία, τον κινηματογράφο και το θέατρο.

Αυτό που πρέπει έστω να γίνει, είναι να οργανωθούν καλά, πρώτον, το μάθημα της μουσικής, ώστε οι ενδιαφερόμενοι για τις μουσικές σχολές να μπορούν να μάθουν αρμονία και dicte, τα οποία –σημειωτέον- εξετάζονται πανελλαδικά, αλλά κατά έναν μαγικό και ακατανόητο τρόπο δεν διδάσκονται στα σχολεία και, δεύτερον, να οργανωθεί για τον ίδιο λόγο το μάθημα του ελεύθερου και γραμμικού σχεδίου, ώστε οι ενδιαφερόμενοι να μην αναγκάζονται να στρέφονται στα φροντιστήρια.

Μας απασχόλησε επίσης το θέμα της αξιολόγησης των καθηγητών. Πιστεύω πως πρέπει να είναι πιο αυστηροί και πως θα πρέπει οι εκπαιδευτικοί, πριν ακόμα προσληφθούν, να περνούν από ειδικά τεστ για να ελέγχεται η καταλληλότητά τους.

Ένα άλλο θέμα που συζητήθηκε ήταν αυτό της θρησκείας στο σχολείο. Στη χώρα μας επίσημη κρατική θρησκεία είναι ο Χριστιανισμός. Ωστόσο η θρησκευτική ελευθερία είναι κατοχυρωμένη από το Σύνταγμα και γι' αυτό θεωρώ ανήκουστο να διδάσκεται από το Δημοτικό έως το Λύκειο το μάθημα των Θρησκευτικών ή, όπως καλύτερα τέθηκε από έναν Έφηβο Βουλευτή, το μάθημα των Χριστιανικών. Δεν μαθαίνουμε για τις άλλες θρησκείες, παρά μόνο στο τέλος της Β' Λυκείου. Δεν βρίσκω καμία λογική στο να χάνονται τόσες ώρες για το μάθημα αυτό και προτείνω την αντικατάστασή του μ' αυτό της Θρησκευσιολογίας.

Ασχοληθήκαμε επίσης με το θέμα του επαγγελματικού προσανατολισμού, ένα μάθημα το οποίο απαιτεί μεγάλη προσοχή, η οποία δυστυχώς δεν του δίνεται. Για να έχει ουσία ο ΣΕΠ, πρέπει να διδάσκεται –πιστεύω- στη Γ' Γυμνασίου και στις πρώτες τάξεις του Λυκείου από

εξειδικευμένους και ενημερωμένους καθηγητές, που θα έχουν απαντήσεις και συμβουλές να δώσουν, το βιβλίο να ανανεώνεται βέβαια συχνά ώστε να είναι ενήμερο για τις εξελίξεις στην αγορά εργασίας.

Άλλο θέμα που τέθηκε ήταν οι αλλοιώσεις που υφίσταται η ελληνική γλώσσα, λόγω κυρίως του τρόπου με τον οποίο μιλούν οι νέοι σήμερα. Είναι γνώμη μου πως αυτός ο ιδιαίτερος ίσως τρόπος χρήσης της γλώσσας είναι αναπόσπαστο στοιχείο της εποχής μας και απόδειξη είναι ότι η γλώσσα δεν μένει στάσιμη, αλλά εξελίσσεται. Σίγουρα υπάρχουν αυτοί που δεν συμφωνούν, μα δεν βρίσκω σωστό να κατακρίνουμε κάποιον τρόπο επικοινωνίας, ιδιαίτερα όταν αυτός χρησιμοποιείται ευρέως από τη νεολαία και άρα φαίνεται αποδοτικός.

Έπειτα, σημασία θα πρέπει να δοθεί στην πρόσθετη διδακτική στήριξη, καθώς και στη σωστή διδασκαλία ξένων γλωσσών στο σχολείο, διότι μόνο έτσι θα μπορεί η παιδεία να ονομάζεται δωρεάν και να καταπολεμηθεί ο θεσμός των φροντιστηρίων.

Τέλος, θέλω να επισημάνω πως αυτό που πρέπει να αλλάξει στην εκπαίδευση είναι ο τρόπος σκέψης που διδάσκεται στον Έλληνα μαθητή, ο οποίος θα πρέπει όχι να ξέρει να αποστηθίζει ένα σχολικό βιβλίο, μα να έχει πρόσβαση σε βιβλιοθήκες και στο internet και να είναι σε θέση να αξιολογεί και να συνδυάζει και να κρίνει τις πληροφορίες που δέχεται. Γνώση να θεωρείται το προϊόν έρευνας και όχι μια ξερή αποστήθιση.

Ευχαριστώ πολύ για το χρόνο σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ τη συνάδελφο κυρία Χριστίνα Πολυχρονοπούλου.

Παρακαλούμε τώρα να έρθει στο Βήμα η Έφηβος Βουλευτής Βασιλεία Ραψομανίκη από το Νομό Ηρακλείου, η οποία ανήκει στην Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΒΑΣΙΛΕΙΑ-ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΡΑΨΟΜΑΝΙΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, κύριε Στεφανόπουλε, κύριε Κακλαμάνη, κυρίες και κύριοι, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, ξεκινώντας την ομιλία μου θα ήθελα να εκφράσω τη χαρά μου για τη συμμετοχή μου και την αφιερώνω στη μνήμη του Αντώνη Σαμαράκη, εμπνευστή του πρωτοποριακού αυτού θεσμού της «Βουλής των Εφήβων».

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

Φιλοδοξώντας, λοιπόν, να φανώ αντάξια του ρόλου μου, επέλεξα να αναφερθώ στο θέμα των τσιγγάνων. Αιτία της επιλογής μου αυτής ήταν ότι γεννήθηκα και μεγάλωσα σ' ένα προάστιο της πόλης του Ηρακλείου, τη Νέα Αλικαρνασσό, που βρίσκεται κοντά στον καταυλισμό των τσιγγάνων.

Αφορμή στάθηκαν οι απορίες που είχα από μικρή για την ειδική αυτή πληθυσμιακή ομάδα.

Αναρωτιόμουν: Γιατί αυτοί οι άνθρωποι ζουν σε παράγκες χωρίς νερό, αποχέτευση, αποκομιδή των σκουπιδιών, ενώ εγώ θεωρώ αυτονόητα αυτά τα αγαθά; Γιατί τα παιδιά τους δεν πηγαίνουν σχολείο, ενώ εγώ από μικρή τα απολάμβανα; Γιατί τα κόμματα δαπανούν τόσα χρήματα για προεκλογικές εκστρατείες, γεύματα, ταξίδια, δεξιώσεις, ενώ πολλοί άνθρωποι υποφέρουν; Γιατί η ελληνική δημοκρατική πολιτεία και οι αρμόδιοι φορείς παραμελούν την ομάδα και δεν προχωρούν σε σοβαρές έρευνες, μελέτες με στόχο την κατανόηση της ιδιαιτερότητας των και τη στοιχειώδη έστω επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν; Γιατί ενώ στους Ολυμπιακούς Αγώνες ενωμένη η πολιτεία ασχολήθηκε με τους αδέσποτους σκύλους, δεν φρόντισε και γι' αυτούς; Μήπως και οι ίδιοι οι τσιγγάνοι δεν ζουν σαν αδέσποτα σκυλιά περιπλανώμενοι, κυνηγημένοι, χωρίς πατρίδα και εστίες;

Επίσης, σταθμός αυτής της επιλογής μου στάθηκε η περίπτωση της εκτέλεσης του τσιγγάνου Άγγελου Τσελάλ, τον Απρίλιο του 1998 στο Παρθένι, από τα αστυνομικά όργανα που στη συνέχεια απηλλάγησαν λόγω αυτοάμυνας, ακόμα και ο αποκλεισμός τους από την αγορά εργασίας, ο οποίος έχει αλυσιδωτές επιδράσεις στη ζωή τους γιατί δεν τους καταδικάζει μόνο στη φτώχεια, αλλά τους ωθεί ολοένα και περισσότερο στη παραβατικότητα, εγκληματικότητα, ναρκωτικά και αναλφαβητισμό.

Το σημαντικό αυτό πρόβλημα των τσιγγάνων, κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κρατά χρόνια και η λύση του κολλάει σε λαϊκισμούς, προκαταλήψεις και κυρίως στην αδυναμία της πολιτείας να επιβάλει ένα σχέδιο, μια απόφαση.

Προτείνω, λοιπόν: Να μεριμνήσει η πολιτεία και να θεσμοθετηθεί η υποχρεωτική εκπαίδευση για όλους τους τσιγγάνους γιατί όταν ανοίγει ένα σχολείο, κλείνει μια φυλακή. Να δημιουργηθούν αξιοπρεπείς χώροι διαβίωσης με νερό, ρεύμα, αποχέτευση. Να υπάρχει νομική στήριξη και ενημέρωση από τους δήμους για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους. Να

ενισχυθούν και να ενθαρρυνθούν οι εγγράμματοι τσιγγάνοι. Να προσληφθούν σε δήμους, δημόσιο και να ασφαλιστούν όλοι. Να ενεργοποιηθούν οι μαθητικές κοινότητες στα πλαίσια μιας ευρύτερης αντιρατσιστικής δραστηριότητας. Τα βιβλία της κοινωνιολογίας, της λογοτεχνίας, της έκθεσης θα μπορούσαν να εμπλουτιστούν με θέματα γνωριμίας και επαφής μαζί τους. Να επιμορφωθούν οι εκπαιδευτικοί πάνω στους διαφορετικούς πολιτισμούς και να ευαισθητοποιηθούν περισσότερο. Να δημιουργηθούν διάλογοι επικοινωνίας μεταξύ τσιγγάνων και διοίκησης. Σημαντικός θα είναι ο ρόλος των ΜΜΕ στην κατεύθυνση αυτή.

Με αυτούς τους τρόπους η ελληνική πολιτεία θα παρέμβει εκεί που ορατά πλέον παραβιάζονται τα δικαιώματά τους. Οι εστίες του ρατσισμού θα μετατραπούν σε κυψέλες ειρηνικής συμβίωσης και έτσι πιστεύω ότι θα καταφέρουμε να ανοιχθεί ένας δρόμος προς τον καταυλισμό που θα οδηγήσει κοντά στα άλυτα και διαχρονικά προβλήματά τους.

Και οι στίχοι του Παλαμά θα λειτουργούν ως ξυπνητήρι στις κοιμισμένες συνειδήσεις μας:

«Χειμώνας άγριος. Και η φωτιά καλοκαιριά στην καμαρά μου.

Ντρέπομαι για τη ζέστα μου και για την ανθρωπιά μου».

Με την ελπίδα ότι θα εισακουστούν οι προτάσεις μου, σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ την Έφηβο Βουλευτή Βασιλεία Ραφομανίκη για την εισήγησή της και για τις προτάσεις της.

Καλούμε τώρα στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Ανδρομάχη Καμπάντα, που έρχεται από τη Γερμανία και ανήκει στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων Παραγωγής και Εμπορίου.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΚΑΜΠΑΝΤΑΗ (Γερμανία): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, κύριε Κακλαμάνη, κύριε Στεφανόπουλε, εξέχοντα πρόσωπα της πολιτικής σκηνής αυτού του τόπου, Έφηβοι Βουλευτές.

Κατ' αρχάς θα ήθελα να σας ευχαριστήσω που βρίσκομαι ανάμεσά σας και μου δίνεται η ευκαιρία να θίξω το φλέγον ζήτημα της συμβατικής ενέργειας.

Οι συμβατικές πηγές ενέργειας, οι οποίες τροφοδοτούν τον κόσμο μας τείνουν να εξαλειφθούν με αποτέλεσμα να αυξάνονται ραγδαία και ανεξέλεγκτα οι τιμές τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η αύξηση της τιμής του πετρελαίου την τελευταία

περίοδο.

Είναι γεγονός ότι η Ελλάδα διαθέτει αξιόλογο δυναμικό ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, οι οποίες θεωρούνται πρακτικά ανεξάντλητες. Επιπλέον συμβάλλουν στη μείωση της εξάρτησης από το ακριβό εισαγόμενο πετρέλαιο και μπορούν να προσφέρουν μια πραγματική εναλλακτική λύση για την κάλυψη των αναγκών μας.

Μία από τις πολλά υποσχόμενες τεχνολογίες της νέας εποχής, τα φωτοβολταϊκά συστήματα, μετατρέπουν ένα ποσοστό της ηλιακής ενέργειας άμεσα σε ηλεκτρική. Αυτά τα μικρά ευέλικτα συστήματα συνεπάγονται σημαντικά οφέλη τόσο για το περιβάλλον, όσο και για την κοινωνία. Κατ' αρχάς, εγγυώνται μηδενική ρύπανση, αξιοπιστία και μεγάλη διάρκεια ζωής. Επίσης, υπάρχει δυνατότητα επέκτασης, ενώ η συντήρηση που απαιτείται είναι ελάχιστη.

Τέλος, δεν θα πρέπει να θεωρούμε αμελητέα τα πλεονεκτήματα που προκύπτουν για τις απομακρυσμένες περιοχές, οι οποίες απεξαρτητοποιούνται έτσι από την τροφοδοσία καυσίμων. Εάν, μάλιστα, σκεφθεί κανείς ότι πολλά από τα συστήματα για τα οποία μιλάμε έχουν αναπτυχθεί και αποδίδουν στη Βόρεια Ευρώπη, γίνεται κατανοητό ότι οι συνθήκες ηλιοφάνειας της χώρας μας προσφέρονται για τη συμφέρουσα παραγωγή ενέργειας.

Το λογικό ερώτημα που προκύπτει σε αυτό το σημείο είναι γιατί δεν χρησιμοποιούμε αυτό το πλεονέκτημα. Φαίνεται ότι η εφαρμογή της ηλιακής ενέργειας περιμένει μέχρι να φτάσει το ενεργειακό απόθεμα στο κατώτατο σημείο.

Για την αξιοποίηση, λοιπόν, της ηλιακής ενέργειας, είναι αναγκαίο να εργαστούμε τόσο σε συλλογικό, όσο και σε ατομικό επίπεδο. Πράσινη ενέργεια μπορούμε να παράγουμε και εμείς οι ίδιοι, εγκαθιστώντας μερικές ευέλικτες μονάδες στις στέγες των σπιτιών μας. Απαραίτητη, όμως, προϋπόθεση είναι η σωστή ενημέρωση από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, καθώς και μία γενική αλλαγή νοοτροπίας πάνω σε αυτό το θέμα.

Από την άλλη πλευρά, θα πρέπει να μεριμνήσει και το κράτος για να κατασκευαστούν έργα τα οποία στηρίζονται στην ηλιακή ενέργεια. Μία πλήρως αυτόνομη λύση με καλή σχέση κόστους-απόδοσης είναι ένας συνδυασμός φωτοβολταϊκών στοιχείων με μία μικρή ανεμογεννήτρια.

Για όλους αυτούς τους λόγους, λοιπόν, πρέπει όλοι μας να ευαισθητοποιηθούμε, να δραστηριοποιηθούμε και να καθιερώσουμε έναν νέο τρόπο ζωής. Είναι λάθος να τα περιμένουμε όλα από τους άλλους. Ο καθένας μόνος του μπορεί να συμβάλει για ένα

καλύτερο αύριο.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ την Έφηβο Βουλευτή Αδρομάχη Καμπάντα.

Καλούμε στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Όλγα Γαϊτάνη από το Νομό Γρεβενών που μετέχει στο Α΄ Πρώτο τμήμα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΟΛΓΑ ΓΑΪΤΑΝΗ (Νομός Γρεβενών): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αγαπητέ κύριε Στεφανόπουλε, κύριε Κακλαμάνη, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, η Επιτροπή Κοινωνικών Θεμάτων στη χθεσινή συνεδρίασή της ασχολήθηκε με σοβαρά κοινωνικά προβλήματα που απασχολούν τη σύγχρονη ελληνική και παγκόσμια κοινωνία.

Προσωπικά, θα αναφερθώ στην απουσία κέντρων ψυχικής υγείας στη χώρα μας. Αυτά τα κέντρα έχουν σκοπό την πρόληψη, τη διάγνωση, τη θεραπεία, την περίθαλψη και την ψυχοκοινωνική αποκατάσταση και κοινωνική επανένταξη ατόμων που πάσχουν από ψυχικά νοσήματα ή προσπαθούν να ξεφύγουν από εξαρτησιογόνες ουσίες.

Θεωρώ απαραίτητη την αποασυλοποίηση αυτών των ατόμων, διότι ο καθένας έχει δικαίωμα στην εργασία, τη χαρά και τη ζωή.

Η προσπάθεια της πολιτείας τα τελευταία χρόνια είναι σημαντική. Δυστυχώς, όμως, προσκρούει στην άρνηση των πολιτών, οι οποίοι δεν αποδέχονται αυτά τα κέντρα δίπλα στα σπίτια τους. Αισθάνθηκα μεγάλη ντροπή και θλίψη συνάμα, όταν παρακολούθησα ένα σχετικό ρεπορτάζ και αντίκρισα εκνευρισμένους ανθρώπους, οι οποίοι δεν αντιδρούσαν βέβαια στη λειτουργία των κέντρων, αρκεί να μην βρίσκονται κοντά στα σπίτια τους. Δεν αναλογίζονται ότι πιθανώς αύριο ένα παρεμφερές πρόβλημα να χτυπήσει τη δική τους πόρτα.

Έρευνες στη Μεγάλη Βρετανία απέδειξαν ότι ένας στους τέσσερις κάποια στιγμή στη ζωή του αντιμετωπίζει ένα ψυχολογικό πρόβλημα, ενώ το 1% του πληθυσμού πάσχει από σχιζοφρένεια.

Πρέπει όλοι μας να στηρίξουμε αυτή την κίνηση της πολιτείας που δείχνει κοινωνική ευαισθησία. Βέβαια, αυτή η μεταρρύθμιση απαιτεί δημιουργία μεγάλου αριθμού εναλλακτικών

δομών, δηλαδή να δημιουργηθούν πολλά κέντρα ψυχικής υγείας τα οποία θα λειτουργήσουν ως φίλτρο προς τα ψυχιατρεία. Δυστυχώς, σήμερα, λειτουργούν μόνο είκοσι τέσσερα.

Η αποασυλοποίηση είναι ένα μεγάλο βήμα και θα πρέπει να γίνει με τη δέουσα προσοχή, για να μην παρατηρηθούν φαινόμενα εγκατάλειψης των ασθενών στη μοίρα τους, όπως συνέβη στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής τη δεκαετία του 1970.

Προτείνω, λοιπόν, μια καλύτερη ενημέρωση και εκπαίδευση του κοινού, ώστε να μειωθεί το στίγμα και οι προκαταλήψεις για άτομα με ψυχικές διαταραχές. Επίσης, να εμπλακούν και άλλοι τομείς εκτός υγείας, όπως της εκπαίδευσης, εργασίας, δικαιοσύνης, ασφάλισης και κοινωνικής αλληλεγγύης, καθώς και μη κυβερνητικές οργανώσεις για τη βελτίωση της ψυχικής υγείας του πληθυσμού. Απαιτείται συλλογική προσπάθεια από τις τοπικές κοινότητες, τις οικογένειες, καθώς και τους χρήστες των υπηρεσιών αυτών, ώστε αυτές να είναι καλύτερα προσαρμοσμένες στις ανάγκες και προσβάσιμες.

Πρέπει τέλος, να εναρμονιστεί το συντομότερο δυνατό η ελληνική νομοθεσία με αυτή των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ό,τι αφορά την ψυχική υγεία, ώστε να μη χαθούν και κάποια κοινοτικά κονδύλια, αλλά κυρίως, αν όχι να εξαλείψουμε, να περιορίσουμε τη δυστυχία που υπάρχει γύρω μας και να βελτιώσουμε την ποιότητα ζωής αυτών των ανθρώπων, αν θέλουμε να θεωρούμαστε λαός ανεπτυγμένος. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ τη συνάδελφο Βουλευτή Όλγα Γαϊτάνη.

Στο σημείο αυτό, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές και πριν διακόψουμε για ένα μικρό διάλειμμα και επανέλθουμε στις 12.00' ακριβώς, θα ήθελα να σας ανακοινώσω ότι ο Πρωθυπουργός κ. Κώστας Καραμανλής ήταν υποχρεωμένος να αποχωρήσει λίγο νωρίτερα από τη συνεδρίασή μας, λόγω των επισήμων επισκέψεων Προέδρων και Πρωθυπουργών ξένων κρατών που επισκέπτονται τη χώρα μας σήμερα, όπως γνωρίζετε. Για τον ίδιο λόγο άλλωστε δεν κατέστη δυνατό να παραστεί και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ο κ. Παπούλιας.

Πάντως, θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τον Πρωθυπουργό, τον κ. Κώστα Καραμανλή που παρέστη και τα μέλη της Κυβέρνησης, τον Πρόεδρο του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρο Αλαβάνο, τους Γραμματείς των Κοινοβουλευτικών Ομάδων κυρίου Απόστολο Σταύρου και Δημήτριο Ρέππα, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας

Δημοκρατίας κ. Βασίλειο Μαγγίνα, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Ορέστη Κολοζώφ, τους Προέδρους των Επιτροπών, τους Βουλευτές, τον πρώην Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνο Στεφανόπουλο, τον πρώην Πρωθυπουργό κ. Ιωάννη Γρίβα, τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής κ. Απόστολο Κακλαμάνη, την κυρία Ολυμπία Στυλιανού, Γενική Διευθύντρια Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου και τη Μορφωτική Ακόλουθο της Πρεσβείας της Κύπρου κυρία Ελένη Αντωνιάδου, που όλοι τίμησαν με την παρουσία τους τη συνεδρίασή μας.

Παρακαλώ να παραμείνετε στα καθίσματά σας για πολύ λίγο, ώσπου να αποχωρήσουν οι επίσημοι και θα επανέλθουμε για τις εργασίες μας στις 12.00' ακριβώς. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

(Δ Ι Α Κ Ο Π Η)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Θα δώσω το λόγο στην πρώτη μετά τη διακοπή εγγεγραμμένη ομιλήτρια, που είναι η δεσποινίς Κωστάρα Αγγελική του Νομού Κορινθίας και είναι από το Δεύτερο Τμήμα των Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΩΣΤΑΡΑ (Νομός Κορινθίας): Αγαπητό ακροατήριο, αγαπητοί σύνεδροι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όλοι είμαστε πιόνια μέσα σε μία σκακιέρα πέτρινη, άκαρδη και παθητικά αδιάφορη, γεμάτη από όρνεα που κάθε μέρα της τρώνε τα σωθικά. Το παιδί των ναρκωτικών είναι ένα από αυτά. Ο μεγαλόπρεπος βασιλιάς είναι ο πατέρας του και λογικά αυτός είναι ο δούλος του.

Όταν είσαι παιδί τους, λοιπόν, παιδί των βασιλιάδων, δεν είσαι παιδί του μεγαλεπήβολου κράτους, ούτε καν της ίδιας σου σοβαρής οικογένειας. Στρέφεται στα τέρατα που θεωρείς γονιούς της ελευθερίας, της ανεξαρτησίας, της φυγής. Ξεσκίζεις κάθε μέρα την προσωπικότητά σου, οδεύεις ρακένδυτος όπου σε πάει το ρεύμα του κομφορμισμού, της μαζικοποίησης κ.λπ..

Είσαι σε μία ρηχή λίμνη και πνίγεσαι κάθε δευτερόλεπτο μέσα σε ατολμίες, φόβους, δισταγμούς. Η προσωπικότητά σου δεν υπάρχει. Δεν ευθύνεσαι, όμως, εσύ γι' αυτό. Ποιοι είναι οι υπαίτιοι, άραγε; Άλλοι είναι οι υπαίτιοι, φυσικά, και κρύβονται πίσω από τα άρματα της αίγλης, της σοβαροφάνειας.

Εντάξει, ίσως να είμαι λίγο υπερβολική, αλλά όλοι αυτοί παραμένουν στους θρόνους τους, ενατενίζοντας όλα τα πράγματα από ψηλά. Δεν συμβάλλουν ποτέ σε ζητήματα πρακτικού πολιτικού βίου και πιστεύω ότι ενατενίζουν το έρεβος που επικρατεί παντού.

Επιθυμείς, βέβαια, όταν είσαι παιδί των ναρκωτικών αναίρεση όλων των ψυχικών λόγων –ευαισθησία και όλα αυτά- αλλά σέρνεσαι κάθε δευτερόλεπτο μέσα στο χώμα σαν το σκουλήκι. Γιατί; Διότι τα πάθη σου είναι μεγαλύτερα από τις επιθυμίες σου. Όμως, η ίδια η σκακίερα – δηλαδή το κράτος- δίχως φαντασία, όπως διαφημίζει και εδώ η «Βουλή των Εφήβων», στην εξουσία, σε καταδικάζει να ζεις έτσι. Κάθε στιγμή μπήγει, όσο πιο βαθιά μπορεί, ένα κοντάρι μέσα στο χώμα. Γιατί; Διότι θέλει να αποτελεσματιστείς.

Μωροζείς. Είσαι ο ποταπός θάμνος μέσα στην ατέρμονη ζούγκλα. Γι' αυτό εσύ εξουσία, εσύ Ελλάδα, εσύ κράτος, εσείς άνθρωποι βοηθήστε. Μην οδηγείς, λοιπόν, εσύ Ελλάδα τα παιδιά σου στο σπαραγμό. Μην τα πνίγεις πριν ακόμα τα γεννήσεις. Δημιούργησε κέντρα αποτοξίνωσης, όχι μόνο για τους χρόνιους χρήστες. Κατάλαβε επιτέλους, ότι υπάρχουν και αυτοί. Προώθησε τον πολιτισμό σου, έχεις όλα τα εχέγγυα για να το κάνεις, δημιουργώντας τουλάχιστον έναν υποφερτό κόσμο, τίποτα παραπάνω.

Απελευθέρωσε τα αγρίμια από τα κλουβιά τους και φυλάκισε επιτέλους τα πραγματικά τέρατα, αυτούς τους δολοφόνους που σκοτώνουν συνεχώς παιδιά. Απελευθέρωσε, λοιπόν, αυτά τα παιδιά, κατήχησε την ελπίδα στις ψυχές των πληγωμένων από αυτούς, τα οποία είναι γρανάζια στις μηχανές όλων.

Μέσα στο στίβο της ζωής, λοιπόν, ας είσαι εσύ η ηλιαχτίδα του καλοκαιρινού πρωινού και όχι η νεροποντή της ξαφνικής και εφήμερης αστραπής. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ τη συνάδελφο Έφηβο Βουλευτή κυρία Κωστάρα και για τον ποιητικό της λόγο.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος Έφηβος Βουλευτής κ. Θεόδωρος Σιακής, από την Ά Θεσσαλονίκης, ο οποίος υπάγεται στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, εις το Γ' Τμήμα.

(Χειροκροτήματα)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΙΑΚΗΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Αξιότιμε, κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Βουλευτές και ας παρατηρούμε μετά λύπης μας, ότι είσθε πολύ λίγοι.

Αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, εκμεταλλευόμενος τη δυνατότητα που μου δόθηκε, να μοιραστώ σήμερα μαζί σας στους προβληματισμούς μου, σχετικά με την κοινωνική ζωή της χώρας μας, θα ήθελα να αναφερθώ στα κοινωνικά και όχι μόνο προβλήματα που ολοένα και αυξάνονται. Το αποτέλεσμα αυτών; Η ανάπτυξη της χώρας μας να παραμένει μηδαμινή και διαρκώς να οπισθοδρομεί πολιτικά, κοινωνικά και πολιτισμικά.

Θα μου επιτρέψετε να εναποθέσω τον προβληματισμό μου σε ένα φαινόμενο που λαμβάνει χώρα καθημερινά και έχει αρνητικές συνέπειες στα μέλη της κοινωνίας μας, στο φαινόμενο της βίας. Το φαινόμενο αυτό παρουσιάζεται, ως Λερναία Ύδρα, έχοντας ποικίλες μορφές και όψεις, μολύνοντας κάθε πτυχή της ζωής των ανθρώπων, τόσο την οικογενειακή, όσο και την κοινωνική ζωή. Παρακολουθείται έξαρση αυτού του φαινομένου, ακόμη και στους κόλπους της εκπαίδευσης, γεγονός ιδιαίτερα λυπηρό, αφού εμείς οι ίδιοι είμαστε θα λέγαμε, ως μαθητές, στο κύκλωμα αυτού του ανεμοστρόβιλου.

Νέοι μαθητές, λοιπόν, δρομολογημένοι από ρατσιστικές αντιλήψεις, είτε μέσω κακής ανατροφής, είτε λόγω κακών επιρροών από συνομήλικους, είτε από την ανάγκη αυτοπροβολής και επιβολής στους υπολοίπους μαθητές, προβαίνουν σε βιαιοπραγίες σε βάρος αυτών, έτσι ώστε να πετύχουν τον όχι και τόσο ξεκάθαρο στόχο τους.

Επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε ένα πρόσφατο συμβάν που συγκλόνησε τόσο το πανελλήνιο, όσο και τους κατοίκους του εξωτερικού. Αναφέρομαι σαφώς στο μικρό Άλεξ από τη Βέροια και στο διαφαινόμενο τραγικό τέλος του. Είναι ίσως το καταλληλότερο παράδειγμα μιας μορφής βίας που έχει ξεσπάσει τον τελευταίο καιρό.

Τέτοια γεγονότα, όμως, δεν έχουν θέση στην Ελλάδα, τη χώρα που υπήρξε η κοιτίδα του πολιτισμού και της δημοκρατίας. Γι' αυτό πρέπει να τεθούν λύσεις αποφασιστικά για την καταστολή τέτοιων κρουσμάτων.

Προτείνω, λοιπόν - και φαντάζομαι πως και εσείς συμμερίζεσθε τις ίδιες απόψεις μαζί μου- αρχικά να μεριμνήσει ο δυσκίνητος και πλέον μαλθακός κρατικός μηχανισμός, προσφέροντας ανθρωπιστική παιδεία και όχι μόνο παροχή στείρων γνώσεων για την εισαγωγή των μαθητών σε κάποια πανεπιστημιακή σχολή, εμφυτεύοντας στους νέους αξίες, όπως

ειρήνη, ελευθερία, μα πάνω απ' όλα σεβασμό προς το διαφορετικό.

Διότι κανείς δεν μπορεί να ξέρει τι διδάσκει η κάθε οικογένεια στα μέλη της και έτσι ο κλήρος πέφτει στο γενναίο και η υποχρέωση ανάδειξης σωστών πολιτών, μα πάνω από όλα ανθρώπων, αποτελεί πια ζήτημα μόνο του κράτους και συγκεκριμένα του σχολείου.

Τέλος, θα ήθελα να κάνω μία μικρή παρέμβαση σχετικά με την απουσία της κυρίας Μαριέττας Γιαννάκου κατά τη διάρκεια των εκδηλώσεων και των συζητήσεων των επιτροπών στη «Βουλή των Εφήβων». Μας λύπησε ιδιαίτερα το γεγονός ότι δεν είχε τη δυνατότητα να παρευρεθεί σε ένα τόσο σημαντικό γεγονός, όντας το μόνο κυβερνητικό πρόσωπο που θα έπαιρνε να στηρίζει κάθε ανάλογη προσπάθεια και να βρίσκεται στο πλευρό των νέων μαθητών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ τον συνάδελφο Έφηβο Βουλευτή κ. Σιακή Θεόδωρο.

Πρέπει να πω ότι οι Υπουργοί είναι γενικά πολύ απασχολημένοι, έχουν πολλά αντικείμενα και είναι επόμενο πολλές φορές να μην επαρκεί ο χρόνος να ανταποκριθούν σε κάποια πρόσκληση η οποία τους γίνεται. Ωστόσο υπάρχουν οι Υφυπουργοί, οι συνεργάτες των Υπουργών, οι οποίοι δίνουν το παρόν και εκπροσωπούν την πολιτική ηγεσία σε κάθε δεδομένη στιγμή. Νομίζω ότι σ' αυτή την περίπτωση η κυβερνητική εικόνα ήταν απολύτως επαρκής και πλήρης, εφόσον η Υπουργός εκπροσωπήθηκε από τους Υφυπουργούς, κάτι το οποίο γίνεται και στη Βουλή. Κανονικά, στη Βουλή όταν αδυνατεί ο Υπουργός αντικαθίσταται από τους Υφυπουργούς και είναι καθόλα νόμιμο βάσει του Κανονισμού και των νόμων του Συντάγματος.

Η Έφηβος Βουλευτής κυρία Λιόντου Ευδοξία από το Νομό Πρεβέζης, θα μιλήσει για θέματα της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΕΥΔΟΞΙΑ ΛΙΟΝΤΟΥ (Νομός Πρεβέζης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι. Αρχικά θα ήθελα να εκφράσω τη χαρά μου που μου δίνεται η ευκαιρία να γνωστοποιήσω τις σκέψεις και τους προβληματισμούς μου σχετικά με ένα θέμα το οποίο με απασχολεί άμεσα, την εγκατάλειψη των χωριών.

Κυρίως, μετά τη δεκαετία του '50 τα χωριά άρχισαν να ερημώνουν με γοργούς ρυθμούς. Η έλλειψη εργασίας, περίθαλψης, καλών συνθηκών ζωής δεν άφηναν άλλα περιθώρια στους ανθρώπους. Τα αποτελέσματα αυτής της αναγκαίας εγκατάλειψης, οδυνηρά για τους λίγους ανθρώπους που δεν άντεξαν να φύγουν από τον τόπο τους.

Η ύπαιθρος βρίσκεται στο περιθώριο. Υγειονομικά Κέντρα δεν υπάρχουν και αν υπάρχουν είναι πολύ πιο μακριά από αυτή. Ο αγροτικός γιατρός επισκέπτεται τους ασθενείς κάθε χωριού μία φορά το μήνα και φυσικά όχι σε ιατρικό κέντρο αλλά στην αίθουσα ενός καφενείου. Τα σχολεία είναι εγκαταλελειμμένα. Τα παιδιά αναγκάζονται να ξυπνούν χαράματα για να φθάσουν στο σχολείο τους κάνοντας ένα μακρινό ταξίδι. Φροντιστηριακή υποστήριξη δεν υπάρχει. Η γνώση ξένων γλωσσών είναι αδύνατη. Πολλές φορές τα παιδιά αυτά αναγκάζονται να αλλάξουν σχολείο εξαιτίας της έλλειψης παιδιών. Ζωντανό παράδειγμα εγώ η ίδια που ετοιμάζομαι για την αλλαγή πέμπτου σχολείου. Μορφωτικά κέντρα και ψυχαγωγίας δεν υπάρχουν. Το παιδί είναι αναγκασμένο να περιορίζεται στο διάβασμα των μαθημάτων του. Η πολιτεία οφείλει και πρέπει να λάβει τα μέτρα της για την πάταξη του φαινομένου.

Κατ' αρχάς, θα πρέπει να δοθούν οικονομικά κίνητρα σε αγρότες και κτηνοτρόφους. Να δοθεί οικονομική ενίσχυση στα νέα ζευγάρια που παραμένουν στην επαρχία. Να δημιουργηθούν κέντρα υγείας με υπερσύγχρονα τεχνολογικά μηχανήματα. Να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας με την ίδρυση ενός εργοστασίου που θα αξιοποιεί τους φυσικούς πόρους κάθε χωριού. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση να οργανώνει εκδηλώσεις μορφωτικού και πολιτιστικού περιεχομένου και να μη μας σκέφτεται μόνο στις εκλογές.

Επίσης, να αξιοποιηθούν οι ήπιες μορφές τουρισμού, να δημιουργηθούν κέντρα συνάντησης των νέων στις επαρχίες εξοπλισμένα με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και βιβλιοθήκες, να δημιουργηθούν πολιτιστικοί σύλλογοι, θέατρα, αίθουσες διαλέξεων για την αναβάθμιση της πολιτιστικής ζωής της υπαίθρου. Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να διαφημίζουν τις φυσικές ομορφιές κάθε χωριού. Τέλος, να διορίζονται έγκαιρα ικανοί εκπαιδευτικοί στα χωριά και να ενθαρρυνθεί η ενισχυτική διδασκαλία.

Θέλω να πιστεύω πως Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα και η Θεσσαλονίκη. Και ελπίζω οι προτάσεις μου να γίνουν πραγματικότητα για ένα καλύτερο αύριο. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ την Έφηβο Βουλευτή κυρία

Ευδοξία Λιόντου.

Το λόγο έχει τώρα η Έφηβος Βουλευτής κυρία Χριστίνα Καρκάνη της Β΄ Αθηνών από το πρώτο τμήμα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΑΡΚΑΝΗ (Β΄ Αθηνών): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, ένα από τα θέματα που απασχολούν αρκετούς νέους και το οποίο επέλεξα να αναπτύξω σήμερα αφορά στην τέχνη και ιδιαίτερα στην εμπορευματοποίηση και τον ευτελισμό της. Στην εποχή μας, την εποχή της παγκοσμιοποίησης, της υπερανάπτυξης του τεχνικού πολιτισμού και της καθολικής επικράτησης του υλιστικού προτύπου τα πάντα υπόκεινται στο βωμό του κέρδους και εμπορικοποιούνται ακόμα και ανθρώπινες ανάγκες, η εξωτερίκευση ιδεών για εύρεση διεξόδων μέσα από διάφορους τρόπους.

Έναν τέτοιο τρόπο λύτρωσης του ανθρώπου από την καθημερινότητα αποτελεί η τέχνη, μέσα από την οποία επέρχεται η ψυχική κάθαρση και είναι γέννημα της κοινωνικής ζωής του ανθρώπου από τα αρχαιότερα ακόμα χρόνια. Η τέχνη αποτελεί μία ιδιαίτερη ικανότητα του ανθρώπου να αναπαριστά την πραγματικότητα, όπως τη βλέπει μέσα από τα δικά του μάτια, να υλοποιεί και να αποκρυσταλλώνει τα συναισθήματά του δίνοντας κίνηση στο άψυχο και μορφή στο άμορφο. Η πραγματικότητα ανατρέπεται και όπως είπε και ο EMMANUEL KANT η τέχνη δεν απεικονίζει ωραία πράγματα, αλλά ωραία τα πράγματα.

Η τέχνη, λοιπόν, της οποίας η ύπαρξη είναι αναγκαία για την ομαλή και δημιουργική ζωή με προοπτικές αναβάθμισης διαβρώνεται καθημερινά από διάφορους παράγοντες. Τα λανθασμένα πρότυπα και η υπέρμετρη προβολή της μαζικής κουλτούρας οδηγούν τον άνθρωπο στην παθητικοποίηση και την έλλειψη κριτικής σκέψης με αποτέλεσμα να δέχεται αβίαστα όσα προβάλλονται από τους φορείς πληροφόρησης. Οικονομικά κυρίως αλλά και πολιτικά συμφέροντα εξυπηρετούνται μέσω της τέχνης, πράγμα λυπηρό ενώ είναι συνυφασμένη με τη θεοποίηση του χρήματος παρασέρνοντας τους ανθρώπους στην αναλγησία, τον αμοραλισμό και την ηθική εξαχρείωση. Οι ίδιοι οι καλλιτέχνες πλήττονται διαρκώς από τα γενικότερα χαρακτηριστικά της εποχής καθώς επιδιώκουν να πλάσσουν καριέρα βάζοντας σε καλούπι τις ιδέες και τα όνειρά τους, καταπατώντας τις αξίες τους.

Για να αποτραπεί λοιπόν αυτή η λανθασμένη πορεία της τέχνης πρέπει αρχικά οι ίδιοι οι καλλιτέχνες να αναλάβουν αυτό το έργο. Πρέπει να είναι ολοκληρωμένοι άνθρωποι, ελεύθεροι, υπεύθυνοι με φαντασία και ταλέντο. Πρέπει να δημιουργούν μακριά από ιδιοτέλειες, να μην

είναι στρατευμένοι σε πολιτικές και κομματικές σκοπιμότητες και να υπηρετούν την τέχνη και όχι το κόμμα. Επίσης να είναι ρηξικέλευθοι, να τολμούν γιατί μόνο έτσι θα καταρρίψουν τις προκαταλήψεις και θα συμβάλουν στην ανάπτυξη της κοινωνίας χωρίς συμβιβασμούς και μισαλλοδοξίες.

Εκτός, όμως, από τους καλλιτέχνες και η πολιτεία έχει υποχρέωση να συνδράμει με τα μέσα που διαθέτει για την επίτευξη αυτού του στόχου. Πιο συγκεκριμένα πρέπει να ενθαρρύνει τους νέους στην ενασχόλησή τους με τις καλές τέχνες, να στηρίζει, να χρηματοδοτεί και να προβάλλει μαθητικές προσπάθειες για διοργανώσεις καλλιτεχνικού περιεχομένου, όπως συναυλίες και θεατρικές παραστάσεις. Αποτελεσματική λύση θα ήταν και η μείωση της τιμής των εισιτηρίων για την είσοδο παραδείγματος χάρη σε κάποιο αρχαιολογικό χώρο ώστε να τον επισκέπτονται όλο και περισσότεροι πολίτες διευρύνοντας έστω και σε μικρό βαθμό τις γνώσεις τους πάνω στην τέχνη. Στη συγκεκριμένη περίπτωση η βοήθεια της εκπαίδευσης ως μέρους της πολιτείας είναι εξίσου σημαντική καθώς θα μπορούσε να γνωστοποιεί περισσότερα έργα σημαντικών προσωπικοτήτων της τέχνης με το αναλάβει την επίσκεψη των νέων σε καλλιτεχνικούς χώρους όπως θέατρα, εκθέσεις ζωγραφικής, καλλιεργώντας μέσα τους την ανθρωπιστική παιδεία.

Τέλος, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ως φορείς πληροφόρησης οφείλουν να προβάλλουν την πλειοψηφία των καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, ερασιτεχνικών και μη και όχι μόνο εκείνων για τα οποία έχουν πάρει υψηλό χρηματικό ποσό προωθώντας συνεχώς και βομβαρδίζοντάς μας με τα ίδια πρότυπα.

Είναι, λοιπόν, καιρός όλοι να αφυπνιστούμε και να παλέψουμε έστω και με μικρές καθημερινές μας πράξεις για την οριστική διακοπή του ευτελισμού της τέχνης, ενός δώρου που δόθηκε αποκλειστικά για την ψυχή μας. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ τη συνάδελφο κυρία Καρκάνη.

Θα δώσω τώρα το λόγο στη συνάδελφο Έφηβο Βουλευτή κυρία Ταγκούλη Βασιλική του Νομού Καρδίτσας από το Β΄ Τμήμα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΑΓΚΟΥΛΗ (Νομός Καρδίτσας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητέ μας κύριε Καμπανέλη, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, με αφορμή

τις έντονες ανησυχίες, που εξέφρασε σημαντικός αριθμός Εφήβων Βουλευτών στην Επιτροπή μου, αποφάσισα να ασχοληθώ σήμερα με το θέμα της προαγωγής της τέχνης στα σχολεία.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως η παιδεία απελευθερώνει τον άνθρωπο, καθώς τον απαλλάσσει από την άγνοια, πλουτίζει τις εμπειρίες του και καλλιεργεί πλήθος ικανοτήτων του.

Ωστόσο, σύμφωνα με τη γενικά παραδεκτή άποψη, στη σύγχρονη εποχή η παιδεία μας τόσο στη σχολική της φάση και έκταση όσο και στη συνολική της σκόπευση πάσχει από μία βασική και επικίνδυνη διαστροφή που οφείλεται στην υπερτροφική ανάπτυξη των νοητικών και γνωστικών δυνάμεων της ανθρώπινης προσωπικότητας.

Το αποτέλεσμα της μακρόχρονης, δαπανηρής και εξαντλητικής προσπάθειας των μαθητών για την επίτευξη αυτής της ανάπτυξης είναι στην καλύτερη περίπτωση η δημιουργία ανθρώπων ικανών να πετύχουν στη ζωή, αλλά άμουσων, όπως θα ονόμαζαν οι αρχαίοι Έλληνες. Άλλωστε, ο στόχος της αρχαίας ελληνικής παιδείας ήταν η δημιουργία ελεύθερων και υπεύθυνων πολιτών που στοχάζονται ορθά και βουλεύονται υπεύθυνα.

Μία τέτοια συνολική αγωγή, που γυμνάζει το κορμί του νέου και την ψυχή του, που του δίδει τις απαραίτητες γνώσεις, αλλά προπάντων ασκεί τις ψυχικές του δυνάμεις και καλλιεργεί την ευαισθησία του, είναι ίσως ένα ιδανικό ανέφικτο για το δικό μας κόσμο. Ωστόσο, δεν παύει να είναι ιδανικό αξιοθαύμαστο.

Τι μπορούμε, όμως, να κάνουμε εμείς, ώστε να προσεγγίσουμε αυτό το ιδανικό;

Η εμπιστοσύνη στο παιδί και η πίστη στις πολλές δυνάμεις που κρύβονται μέσα του από την πλευρά των μεγάλων, το ενισχύουν στην προσπάθειά του για έκφραση των καλλιτεχνικών του ανησυχιών. Γι' αυτό οι τελευταίοι οφείλουν να του φέρονται με στοργή και βοήθεια στις δυσκολίες.

Αμελητέος δεν θα πρέπει να είναι και ο ρόλος του κράτους, το οποίο, όπως κρίνεται απαραίτητο, πρέπει να θέσει τέλος στη χρησιμοποίηση ακαλαίσθητων σχολικών συγκροτημάτων, καθώς και στον παραγκωνισμό και στην υποτίμηση μαθημάτων αισθητικής αγωγής.

Συν τοις άλλοις είναι αναγκαίο να φροντίσει για την παροχή κατάλληλου εξοπλισμού και υλικών υποδομών για την πραγματοποίηση αυτών των μαθημάτων.

Επίσης, άμεση προβάλλει και η ανάγκη διδασκαλίας μαθημάτων, όπως dicte και αρμονία, που εξετάζονται σε πανελλήνιο επίπεδο για την εισαγωγή σε σχολές μουσικολογίας.

Με την πίστη, λοιπόν, ότι η φωνή μας θα εισακουστεί και τα αιτήματά μας θα γίνουν αποδεκτά, ατενίζουμε το μέλλον με αισιοδοξία, ένα μέλλον που ελπίζουμε να επαναφέρει την προαγωγή της τέχνης στην πρώτη γραμμή των επιδιώξεων του κράτους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ τη συνάδελφο κα Ταγκούλη.

Θα δώσω το λόγο στο συνάδελφο Έφηβο Βουλευτή κ. Τηλεμάχου Μενέλαο από την Κύπρο από την Επιτροπή Εθνική Άμυνα και Εξωτερικών Υποθέσεων.

Ορίστε, κύριε Τηλεμάχου, έχετε το λόγο.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΤΗΛΕΜΑΧΟΥ (Κύπρος): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, εκλεκτοί προσκεκλημένοι, αρχικά θα ήθελα να ευχαριστήσω την Ελληνική Βουλή για την ευκαιρία που μας δίνει να εκφράσουμε τις απόψεις μας ως Έφηβοι Βουλευτές, όπως τις βλέπουμε εμείς από το δικό μας φακό.

Η εθνική ταυτότητα του κάθε λαού είναι ίσως το πιο πολύτιμο αγαθό που μπορεί να έχει ή να αποκτήσει και θα πρέπει να τη διαφυλάσσει με κάθε τρόπο.

Ο ελληνισμός κατάφερε να επιβιώσει ως φωτιά στην ψυχή του κάθε Έλληνα. Δεν επιβίωσε ως κράτος που περιορίζεται σε στενά γεωγραφικά όρια, αλλά έχει επεκταθεί σε όλο τον κόσμο, μεταδίδοντας την ιστορία, τη γλώσσα, το πνεύμα και κυρίως τις αξίες του.

Εμείς οι Έλληνες της Κύπρου νιώθουμε έντονη την απειλή εις βάρος της εθνικής μας ταυτότητας και της ίδιας της υπόστασής μας από την Τουρκία, της οποίας οι επεκτατικές βλέψεις απειλούν το Νησί μας.

Η Κυπριακή Δημοκρατία, ένα μικρό και ασήμαντο κράτος με πληθυσμό που δεν ξεπερνά το εκατομμύριο, είχε καταφέρει να αντεπεξέλθει στις αφόρητες ζημιές που προκάλεσε το διπλό έγκλημα του 1974.

Μετά το 1974 η διχοτόμηση του Νησιού κατέστη γεγονός. Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι, άλλοτε γείτονες και φίλοι, έχουν χωριστεί, ούτως ώστε να ικανοποιηθούν οι αχόρταγες ιμπεριαλιστικές απαιτήσεις των μεγάλων δυνάμεων. Και δεν εννοούν κανένα άλλο από τους συνήθεις υπόπτους Αμερική και Αγγλία, που υπόσκαψαν με τη στάση τους και συνέβαλαν στη διατάραξη των σχέσεων Ελλάδας – Τουρκίας, με τίμημα την τουρκική εισβολή

στην Κύπρο.

Αμέσως μετά το αιματηρό αυτό καλοκαίρι και αφού ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών καταδίκασε την παραμονή τουρκικών στρατευμάτων και τη δημιουργία κράτους στη Βόρεια Κύπρο, άρχισαν οι διαπραγματεύσεις ανάμεσα στις δύο πλευρές.

Μάταιοι οι αγώνες επί χρόνια τώρα για μια βιώσιμη λειτουργική λύση. Συζητήσεις για επανένωση έγιναν πολλές, αλλά οι αδιαλλαξίες και τα νάζια εκ μέρους και των δυο πλευρών απομάκρυναν τον κάθε διάλογο από ένα θετικό αποτέλεσμα. Η μόνη λύση που έγινε αποδεκτή για δημοψήφισμα ήταν το Σχέδιο Ανάν, ένα αρκετά αμφιλεγόμενο Σχέδιο, το οποίο δίχασε τον Ελληνοκυπριακό και Τουρκοκυπριακό λαό. Η ελλιπής ενημέρωση για όλες τις πτυχές του Σχεδίου υποχρέωσε την Ελληνοκυπριακή πλευρά να ψηφίσει μ' ένα συντριπτικό ποσοστό την άρνησή του. Βασικός γνώμονας γι' αυτή την απόφαση ήταν πως μετά από μια ενδεχόμενη λύση τα τουρκικά στρατεύματα θα παρέμεναν στο νησί.

Τώρα που ανήκουμε στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια προσδοκούμε τη λήψη απαραίτητων μέτρων, έτσι ώστε να υπάρξει ουσιαστική πρόοδος στο πρόβλημα του νησιού μας.

Θα ήθελα να πιστεύω ότι οι αποφάσεις που θα παρθούν δεν θα αφορούν συμφέροντα, θα είναι δηλαδή αμερόληπτες και αντικειμενικές, κάνοντας έτσι την αποδοχή της οποιασδήποτε λύσης να είναι εφικτή. Εμείς οι ίδιοι οι νέοι πρέπει συγκρατημένα και δυναμικά να παλέψουμε για την επανένωση του νησιού μας, παραμερίζοντας κομματικές διαμάχες και βγάζοντας επιτέλους τις προπαγανδιστικές παρωπίδες, που εμποδίζουν κάθε καλή θέληση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ τον Έφηβο Βουλευτή κ. Μενέλαο Τηλεμάχου από την ηρωική Μεγαλόνησο για τα τόσο συγκινητικά και εθνικά σημεία, τα οποία τόνισε στην ομιλία του.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κα Κωνσταντίνα Φούκα από το Νομό Μεσσηνίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΦΟΥΚΑ (Νομός Μεσσηνίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, ονομάζομαι Φούκα Κωνσταντίνα και ζω εδώ και δεκαεπτά χρόνια στην πόλη της Καλαμάτας του Νομού Μεσσηνίας. Έχοντας λοιπόν την ευκαιρία να βρεθώ στο Βήμα του Ελληνικού Κοινοβουλίου, του δημοκρατικού ναού της χώρας

μας, θα ήθελα να αναφερθώ στα προβλήματα που μαστίζουν την πόλη μας και σίγουρα την πλειοψηφία των ελληνικών πόλεων. Και αυτό, διότι πώς θα μπορούσαμε να ασχοληθούμε με την επίλυση προβλημάτων γενικότερης εμβέλειας, όταν αυτά που αφορούν το στενότερο περιβάλλον μας, τον τόπο μας, οξύνονται συνεχώς;

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να αναφερθώ στο οδικό δίκτυο της πόλης που παρουσιάζει πληθώρα προβλημάτων μιας και η ανάθεση εκτέλεσης δημοσίων έργων γίνεται συχνά με μη οργανωμένες διαδικασίες σε βάρος της ποιότητάς τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η κατασκευή του δρόμου Κρήτης, η οποία ολοκληρώθηκε πριν τρία χρόνια σε σχετικά μικρό χρονικό διάστημα. Παρ' όλα αυτά, η κατασκευή του πεζοδρομίου που ξεκίνησε εδώ και ένα χρόνο περίπου παραμένει στάσιμη, πράγμα που θεωρώ ανεπίτρεπτο ιδιαίτερα στο συγκεκριμένο δρόμο, κατά μήκος του οποίου υπάρχουν αρκετά σχολεία και συνεπώς η διέλευση παιδιών είναι συχνή.

Ένα άλλο φλέγον ζήτημα που αξίζει να σημειωθεί είναι η αστική συγκοινωνία και συγκεκριμένα οι τιμές των εισιτηρίων των αστικών λεωφορείων, οι οποίες φτάνουν το ένα ευρώ. Οι τιμές αυτές θεωρώ ότι είναι απαράδεκτες δεδομένου ότι οι πολίτες χρησιμοποιούν τη συγκοινωνία τακτικά. Παράλληλα θεωρώ πως είναι μεγάλη ειρωνεία να παροτρύνει το κράτος τους πολίτες λέγοντας «χρησιμοποιήστε την αστική συγκοινωνία και κερδίστε χρόνο και χρήμα». Χρόνο μπορεί, χρήμα σίγουρα όχι.

Τέλος, θα ήθελα να εστιάσω στο θέμα της καθαριότητας της πόλης. Βέβαια επικροτώ την τρέχουσα προσπάθεια του Δήμου μας για την υποστήριξη και ενίσχυση της ανακύκλωσης. Πράγματι, έχουν τοποθετηθεί ειδικά διαμορφωμένοι κάδοι για συγκέντρωση και κατηγοριοποίηση των ανακυκλώσιμων αγαθών. Παρ' όλα αυτά, απαιτείται η τοποθέτηση περισσότερων κάδων στην πόλη μας, καθώς και η εντατική απολύμανση των ήδη υπαρχόντων.

Οι λύσεις που θα μπορούσαν να ληφθούν για την αντιμετώπιση των προαναφερθέντων είναι πολυάριθμες και θα μπορούσαν να είναι όλες εξίσου αποτελεσματικές, εάν φυσικά λαμβάνονταν σωστά και εγκαίρως. Ενδεικτικά θα αναφέρω τις παρακάτω: Ο αυστηρότερος έλεγχος κατά την κατασκευή και παραλαβή του έργου, καθώς και η αυστηρότερη επιλογή εργολάβων και κατασκευαστικών εταιρειών. Όσον αφορά τις συγκοινωνίες, τα εισιτήρια θα μπορούσαν, εάν όχι να φτηνύνουν, τουλάχιστον να χρησιμοποιούνται για περισσότερες από

μία διαδρομές. Επίσης, θα μπορούσαν να διατίθενται ειδικά μαθητικά εισιτήρια και στην πόλη μας. Κλείνοντας, να πω ότι οι τοπικές αρχές οφείλουν να δαπανήσουν ένα ορισμένο χρηματικό ποσό για την τοποθέτηση νέων κάδων, καθώς και για εκσυγχρονισμένα μηχανήματα που θα φρόντιζαν την καθαριότητα αυτών, συμβάλλοντας έτσι στην αναβάθμιση του περιβάλλοντος και κατ' επέκταση στη βελτίωση της ποιότητας ζωής.

Ελπίζω και εύχομαι οι προβληματισμοί των Εφήβων Βουλευτών, που εκπροσωπούν όλους τους νέους της χώρας, να ληφθούν υπόψη και σύντομα οι προτάσεις τους να πραγματοποιηθούν, δημιουργώντας μ' αυτό τον τρόπο ένα ελπιδοφόρο και καλύτερο αύριο για όλους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ τη συνάδελφο Έφηβο Βουλευτή κυρία Φωκά Κωνσταντίνα.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κυρία Γεωργιάδη Ελένη της Α΄ Αθηνών του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

ΕΛΕΝΗ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ (Α΄ Αθηνών): Σεβαστέ κύριε Πρόεδρε και εξέχοντα πρόσωπα της πολιτικής σκηνής της χώρας αυτής, αγαπητοί συμμαθητές Βουλευτές της «Βουλής των Εφήβων», στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, στην οποία εντάχθηκαν, έχουν τεθεί σοβαρά θέματα τα οποία εμείς, η νέα γενιά καλούμαστε να τα αντιμετωπίσουμε και να αναζητήσουμε νέες προοπτικές για την επίλυσή τους.

Ένα από τα θέματα αυτά είναι και η οδική ασφάλεια στη χώρα μας. Θίγω το θέμα αυτό γιατί είναι πολύπλευρο, αγγίζει πολλά κοινωνικά θέματα και κυρίως έχει άμεση σχέση με την ανθρώπινη ζωή και την προστασία της.

Η μάστιγα των τροχαίων ατυχημάτων ταλανίζει τη χώρα μας δίνοντάς της δυστυχώς τη θλιβερή πρωτιά σε νεκρούς ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα με τις στατιστικές, χάνουν τη ζωή τους κάθε χρόνο περίπου 2.000 συνάνθρωποί μας στον αδυσώπητο πόλεμο της ασφάλτου και τραυματίζονται σοβαρά περίπου 20.000. Σε ποιο πόλεμο άραγε υπήρξαν τόσοι νεκροί και τόσοι τραυματίες; Τραυματίες που είναι ήδη κοινωνικά και οικονομικά νεκροί και αυτοί και οι οικογένειές τους, όταν παραδείγματος χάρη έχουν να

αντιμετωπίσουν μια παραπληγία.

Το κοινωνικό και οικονομικό κόστος των τροχαίων ατυχημάτων είναι μεγάλο. Αναρωτιέμαι: Γιατί σε μία χώρα με τη δική μας υπογεννητικότητα, επιτρέπεται τόσο άδικα να χάνονται νέοι στην πιο παραγωγική τους ηλικία; Ιδιαίτερη αναφορά αξίζει να γίνει στη μνήμη των παιδιών που χάθηκαν στα Τέμπη και στο Μαλιακό, καθώς και στους συμμαθητές μας που χάνονται κάθε χρόνο.

(Χειροκροτήματα)

Οι αιτίες πρόκλησης των τροχαίων ατυχημάτων πολλές: Το κακό οδικό δίκτυο, η ελλιπής σήμανση και διαγράμμιση, γενικότερα το οδικό περιβάλλον, τα τεχνικά προβλήματα των οχημάτων, η ελλιπής εκπαίδευση των οδηγών, η επιθετική οδήγηση κ.α. Η σοβαρότερη όμως αιτία είναι η έλλειψη παιδείας στον τομέα της οδικής κυκλοφορίας.

Η αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού απαιτεί τη συνεργασία πολιτείας και πολιτών. Είναι γνωστό ότι στη χώρα μας έχουμε νόμους. Το πρόβλημα υπάρχει στην εφαρμογή. Έτσι και στον τομέα της οδικής ασφάλειας ενώ έχουν γίνει αξιόλογες μελέτες και στρατηγικά σχέδια, εξαγγελίες προγραμμάτων, γίνονται αποσπασματικές ενέργειες. Το θέμα αυτό περιλαμβάνει και άλλες πτυχές, στις οποίες δεν προλαβαίνω να αναφερθώ λόγω του χρονικού περιορισμού. Όμως, καταθέτω τις δικές μου προτάσεις θέλοντας να συμβάλω στην επίλυση του προβλήματος της κοινωνίας μας.

Θα πρέπει η κυκλοφοριακή αγωγή να διδάσκεται στα σχολεία. Η οικογένεια και η πολιτεία να παρέχουν σωστά μηνύματα στους νέους μέσα από υγιή πρότυπα. Να πραγματοποιείται επίσης ιατρικός και ψυχοσωματικός έλεγχος στους οδηγούς σε όλες τις φάσεις απόκτησης και ανανέωσης διπλώματος. Να εντατικοποιηθούν οι έλεγχοι της τροχαίας για αλκοόλ, ταχύτητα και άλλες σοβαρές παραβάσεις του Κ.Ο.Κ., ενίσχυση της τροχαίας με τεχνικά μέσα και προσωπικό. Επιπλέον, να εφαρμοστούν οι επιτυχημένες ενέργειες άλλων ευρωπαϊκών κρατών στον τομέα της οδικής ασφάλειας. Ακόμη μεγαλύτερος έλεγχος κατά την κατασκευή του οδικού δικτύου και θέσπιση καλύτερων προδιαγραφών κατά την κατασκευή και επισκευή των δρόμων. Τέλος, τα αρμόδια υπουργεία να συνεργαστούν και να υπάρξει συντονισμός των ενεργειών τους.

Πρότασή μου είναι η ίδρυση ενός φορέα που θα συντονίζει τις ενέργειες αυτών των υπουργείων και τους λοιπούς εμπλεκόμενους φορείς. Η ευθύνη της πολιτείας είναι μεγάλη

πάνω στο πρόβλημα αυτό. Όμως, είναι μεγάλη και η δική μας ευθύνη, γιατί η κοινωνία μας πρέπει να απαρτίζεται από πολίτες που γνωρίζουν τα δικαιώματα αλλά και τις υποχρεώσεις τους.

Σας ευχαριστώ για το χρόνο που διαθέσατε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ τη συνάδελφο Έφηβο Βουλευτή κυρία Ελένη Γεωργιάδη.

Το λόγο έχει η συνάδελφος Έφηβος Βουλευτής κυρία Ναζλίδου Έλενα-Ιωάννα από την Αιθιοπία, που είναι στο Β΄ Τμήμα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

ΕΛΕΝΑ-ΙΩΑΝΝΑ ΝΑΖΛΙΔΟΥ (Αιθιοπία): Σεβασμιότατε, αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί, αξιότιμοι κύριοι Βουλευτές, σεβαστέ Πρόεδρε και μέλη της «Βουλής των Εφήβων», αγαπητέ κύριε Καμπανέλη, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, έχω γεννηθεί και έχω μεγαλώσει στην Ελλάδα, μία ευρωπαϊκή και ανεπτυγμένη χώρα. Ζω στην Αιθιοπία μία αφρικανική και τριτοκοσμική χώρα. Ο τρόπος ζωής που ακολουθούν οι κάτοικοι των δύο χωρών είναι τελείως διαφορετικός. Αυτό δεν προκαλεί εντύπωση. Εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι οι κάτοικοι της Ελλάδας κάνουν πιο άνετη ζωή, μπορούν να έχουν οποιοδήποτε υλικό αγαθό επιθυμούν, γενικά έχουν ένα υψηλό βιοτικό και μορφωτικό επίπεδο και αντιμετωπίζουν περισσότερα προβλήματα στη σωματική όσο και στην ψυχική τους υγεία.

Ζουν σε γρήγορους και αγχώδεις ρυθμούς μέσα στην υπερκαταναλωτική μανία και την ματαιοδοξία τους και αδυνατούν να κάνουν ορθολογική χρήση όλων αυτών των παροχών που τους προσφέρονται. Αντίθετα, η ζωή στην Αιθιοπία είναι πιο λιτή και πιο ήρεμη. Εκεί οι άνθρωποι δεν προσπαθούν να ακολουθήσουν ένα συγκεκριμένο τρόπο ζωής που θεωρείται «in», έτσι η εμφάνιση κάποιων κοινωνικών προβλημάτων και φαινομένων που για την Ελλάδα είναι συνηθισμένα εκεί είναι σπάνια.

Ποια είναι αυτά τα προβλήματα που διαταράσσουν τη σωματική και ψυχική υγεία του Έλληνα και πηγάζουν από το σύγχρονο τρόπο ζωής του; Δεν είναι άλλα από την κατάθλιψη, την παχυσαρκία, τη νευρική ανορεξία, την αυτοκτονική τάση και πολλά άλλα ψυχολογικά προβλήματα. Η κατάθλιψη όσο και η αυτοκτονική τάση οφείλονται στην ανικανοποίηση που νοιώθουν οι περισσότεροι από τη ζωή τους. Η παχυσαρκία είναι αποτέλεσμα της καθιστικής ζωής και της μη υγιεινής διατροφής. Όσο για την νευρική ανορεξία είναι το άσχημο

επακόλουθο που προκύπτει μέσα από την προσπάθεια για μίμηση αυτού που τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας προβάλλουν ως ωραίο, ως πρότυπο.

Οι προτάσεις που μπορούν να γίνουν για την εξάλειψη αυτών των προβλημάτων είναι πολλές. Ένα μεγάλο φάρμακο για την ψυχοσωματική υγεία είναι η άθληση. Εάν επιστρέψουμε στη μεσογειακή διαίτα, το φαινόμενο της παχυσαρκίας που επιφέρει εκτός των άλλων και ψυχολογικά προβλήματα θα μειωνόταν. Ένα, επίσης, καλό μέτρο θα είναι ο διορισμός ψυχολόγων στα σχολεία, οι οποίοι θα είναι πρόθυμοι να καθοδηγήσουν τους νέους και να τους βοηθήσουν να αποφύγουν τις παγίδες που κρύβει η σύγχρονη ζωή στην καθημερινότητά της. Ακόμα, θα είναι πολύ καλό, αν διδασκόταν μάθημα διατροφολογίας από ειδικά καταρτισμένα άτομα, καθώς επίσης αν δινόταν μεγαλύτερη βαρύτητα στο θέμα της νευρικής ανορεξίας μέσα από την συστηματική ενημέρωση των μαθητών. Αυτό, όμως, που χρειάζεται περισσότερο απ' όλα τα παραπάνω για την καταστολή αυτών των κοινωνικών προβλημάτων είναι το ότι όλοι μας -ανεξαρτήτως ηλικίας- πρέπει να ψάξουμε βαθιά μέσα μας και να δούμε τι πραγματικά είναι αυτό που αξίζει και δίνει νόημα στη ζωή μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ τη συνάδελφο Έφηβο Βουλευτή κ. Έλενα Ναζλίδου.

Θα δώσω το λόγο τώρα στο συνάδελφο Έφηβο Βουλευτή κ. Γεώργιο Χαβαράνη από τη Β' Αθηνών που είναι στο τρίτο τμήμα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΒΑΡΑΝΗΣ (Β' Αθηνών): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αξιοσέβαστε κύριε Κακλαμάνη, αγαπητέ κύριε Καμπανέλλη, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι και μη Βουλευτές, η υπογεννητικότητα είναι μια βραδυφλεγής βόμβα στα θεμέλια της ελληνικής κοινωνίας καθώς και του ελληνισμού γενικότερα.

Από τα κατά καιρούς αναφερόμενα αίτια του φαινομένου αυτού, όπως η οικονομική δυσπραγία και η ταχεία αλλαγή των κοινωνικών συνθηκών, το σημαντικότερο -κατά τη γνώμη μου- αίτιο είναι η υποτίμηση της ανθρωπίνης προσωπικότητας. Σήμερα γι' αυτό που ο καθένας θεωρεί προσωπική ευδαιμονία, που τις περισσότερες φορές επιτυγχάνεται μέσω υλικών αγαθών, είναι έτοιμος να υποστεί βαρύτατες και μακροχρόνιες θυσίες. Για τη δημιουργία όμως

και την ανατροφή των παιδιών επικρατεί διστακτικότητα και αναβλητικότητα. Μέσα από αυτό μπορούμε να διακρίνουμε ότι οι υποψήφιοι γονείς συγκρίνουν τα υπολογισίμου αξίας υλικά αγαθά με την ανεκτίμητη αξία του ποιείν ανθρώπους. Θυσιάζουν έτσι την ανθρώπινη αξία στο βωμό της προσωπικής ευαρεσθήσεως. Προτιμούν το «εγώ» από το «εμείς», το ατομικό από το συλλογικό συμφέρον.

Σε παλαιότερες περιόδους της ιστορίας μας, όπως, παραδείγματος χάρη, κατά την τουρκοκρατία, όπου -ως γνωστόν- οι κοινωνικές συνθήκες ήταν δυσκολότερες και η οικονομική δυσπραγία μεγαλύτερα, δεν συναντάμε το φαινόμενο της υπογεννητικότητας. Η προσήλωση των Ελλήνων στην αξία του ανθρωπίνου προσώπου ήταν δεδομένη και έμπρακτη, παρά το χαμηλό μορφωτικό τους επίπεδο. «Νοματαίοι» ήταν οι συνηθισμένη καθημερινή λέξη αντί «άνθρωποι» ή «άτομα», δηλαδή άνθρωποι με συγκεκριμένο όνομα και προσωπικότητα. «Τι κάνεις ελόγου σου;» ήταν η συνηθισμένη προσφώνηση, επειδή αναγνώριζε την αξία και τη σημασία του λόγου για την εν γένει προαγωγή και πρόοδο του ανθρώπου.

Η υπογεννητικότητα, λοιπόν, έχει ως αποτέλεσμα την πλήρη εξάρθρωση των τοπικών κοινωνιών και τη διάρρηξη των δεσμών με την από αιώνων τοπική παράδοση. Άλλοτε το ζητούμενο για τους Έλληνες ήταν να είναι στους αγώνες για την ελευθερία ή την υπεράσπιση της πατρίδος. Σήμερα είναι καθήκον η διαφύλαξη της ιδιοπροσωπίας μας μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη. Ποιοι, όμως, θα επιτελέσουν το έργο, αυτό όταν ο ελληνισμός μέρα με τη μέρα φθίνει, όταν οι φορείς και στυλοβάτες του ευρωπαϊκού πολιτισμού λιγοστεύουν επικίνδυνα; Ευτυχώς, δεν λείπουν και εκείνοι που, πιστοί στις παραδόσεις των προγόνων μας, «αγωνιζόμενοι τον αγώνα τον καλόν», δημιουργούν πολυμελείς οικογένειες που υπό τις παρούσες συνθήκες καθίστανται οι αιμοδότες του ελληνισμού.

Πολλές φορές δε αυτοί που επιλέγουν την πολυτεκνία αψηφώντας τις όποιες αντιξοότητες είναι άνθρωποι με βαθειά θρησκευτική ευλάβεια. Επίσης κοινή παραδοχή αποτελεί ότι η Ορθοδοξία και ο Ελληνικός είναι αλληλένδετα. Έτσι αυτές οι οικογένειες καθίστανται οι κύριοι φορείς των εθνικών μας παραδόσεων, καθώς και της εθνικής μας ταυτότητας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κυρία **Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα**)

Με αξιοπρέπεια και θάρρος, λοιπόν και παρά την ελλιπή βοήθεια της πολιτείας απέναντι

στα πολυποίκιλα προβλήματά τους φέρνουν στον κόσμο παιδιά για να τα μάθουν να μοιράζονται τα πνευματικά και υλικά αγαθά που τους εδόθησαν. Δεν θα προτείνω μέτρα πρόληψης της υπογεννητικότητας, καθώς οι αρμόδιοι τα γνωρίζουν πολύ καλύτερα από εμένα. Ελπίζω, όμως και πιστεύω στην ευαισθητοποίησή τους για τη λήψη αποφασιστικότερων και δραστικότερων μέτρων. Το κοινωνικό πρόβλημα της υπογεννητικότητας μας αφορά όλους μας και καθένα Έλληνα ξεχωριστά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ τον Έφηβο Βουλευτή κ. Γεώργιο Χαβαράνη.

Τώρα καλούμε στο Βήμα τον Έφηβο Βουλευτή Κωνσταντίνο Τίγκα της Β΄ Αθηνών, από την Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

(Χειροκροτήματα)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΙΓΚΑΣ (Β΄ Αθηνών): Κυρία Πρόεδρε της Βουλής, εκπρόσωποι των κομμάτων, σεβαστέ Πρόεδρε της «Βουλής των Εφήβων», αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, σύμφωνα με τον Αριστοτέλη οι άνθρωποι μελέτησαν τον τρόπο διακυβέρνησης και πρέπει να έχουν πειστεί πως η τύχη της πατρίδας μας εξαρτάται από τους νέους.

Ξεκινώντας με αυτό το σκεπτικό, οι υπόλοιποι συνάδελφοι και εγώ βρεθήκαμε σήμερα εδώ συνεχίζοντας μια πορεία μιας δεκαετίας φιλοδοξώντας να συνδράμουμε και να προσθέσουμε ένα μικρό έστω λιθαράκι στην προσπάθεια της πατρίδας μας για τη βελτίωση της ζωής των συμπολιτών μας.

Ως μέλος της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης θα αναφερθώ σε κάποιες διαπιστώσεις και προτάσεις που θα βοηθήσουν ακριβώς σ' αυτό το σκοπό. Δηλαδή στη βελτίωση της ποιότητας της ζωής των Ελλήνων αλλά και των αλλοδαπών που διαβιούν στη χώρα μας. Πιστεύω ότι βασικό μέλημα όλων μας πρέπει να είναι η ορθή διαπαιδαγώγηση των νέων συμπολιτών μας από τις μικρές ακόμα ηλικίες μέσα από την οικογένεια και από το σχολείο αργότερα και η καλλιέργεια ορθής κοινωνικής συνείδησης. Και αυτό είναι πιο εύκολο να επιτευχθεί αν μάθουμε όλοι μας να προτάσσουμε το «εμείς». Επακόλουθο αυτού θα είναι μια κοινωνία ισοπολιτείας και ισονομίας, μία κοινωνία που δεν θα περιμένει Ολυμπιακούς Αγώνες για να βελτιώσει τις συνθήκες διαβίωσης των ατόμων ΑΜΕΑ

...

(Χειροκροτήματα)

... μια κοινωνία στην οποία δεν θα πλουτίζουν οι λίγοι εις βάρος των πολλών, μια κοινωνία στην οποία οι πολίτες εκ προοιμίου θα γνωρίζουν ότι το κράτος είναι αρωγός τους. Είμαστε έφηβοι και μεγαλώνουμε σε ένα κράτος στο οποίο ίσως δεν επικρατεί απόλυτη αξιοκρατία, στο οποίο δεν υπάρχουν ίσες ευκαιρίες για όλους.

Ως νέοι ζητούμε η δημόσια διοίκηση και κυρίως οι υπάλληλοι της διοίκησης να είναι υπάλληλοι των πολιτών και όχι υπάλληλοι των σπιτιών της και ενίοτε της τσέπης τους. Απαιτούμε πάταξη της διαφθοράς στη δημόσια διοίκηση. Απαιτούμε το κράτος να είναι δίπλα μας και όχι από πάνω μας. Σήμερα στον 21^ο αιώνα, στον αιώνα της ηλεκτρονικής τεχνολογίας που η φωνή των έντυπων και των ηλεκτρονικών μέσων μαζικής ενημέρωσης καθημερινά φτάνει στο σπίτι όλων μας με ό,τι αυτό συνεπάγεται, θέλουμε ΜΜΕ αντικειμενικά που θα μεταφέρουν ακριβώς την πραγματικότητα. Απαιτούμε οι έφηβοι και όλοι οι πολίτες τη θέσπιση και την τήρηση κανόνων δεοντολογίας για τα ΜΜΕ, κανόνων που θα εξαλείψουν τα τυχόν υπάρχοντα φαινόμενα διαπλοκής και θα συμβάλουν στη διαμόρφωση αντικειμενικής κοινής γνώμης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κατηγορούμεθα ίσως από πολλούς ότι ως νεολαίοι δημιουργούμε προβλήματα στην εκάστοτε πολιτική ηγεσία με τις διαμαρτυρίες μας κυρίως αλλά όχι μόνο για νόμους που αφορούν την εκπαίδευση. Είναι γνωστό επιπρόσθετα από αρχαιοτάτων χρόνων ότι μια κοινωνία για να ευημερεί απαιτείται να έχει δίκαιους νόμους αλλά κυρίως οι νόμοι της να εφαρμόζονται προς όλες τις κατευθύνσεις. Στην πατρίδα μας έχουμε νόμους, δίκαιους νόμους αλλά απαιτούμε την ισχύ και εφαρμογή τους ίσα απέναντι σε όλους, άρχοντες και αρχόμενους, φτωχούς και πλούσιους.

Αναφέρθηκα στους νόμους και στην εφαρμογή τους, στο σκέλος της επιβολής ποινών. Θα ήθελα να αναφέρω μόνο δυο λόγια για το σκέλος της δίωξης της εγκληματικότητας. Πρέπει να δώσουμε όλοι μας στους εργαζόμενους στα Σώματα Ασφαλείας όλα τα απαιτούμενα, όπως κοινωνική συναίνεση, υλικοτεχνική υποδομή, άρτια εκπαίδευση, αναβάθμιση οικονομικού εισοδήματος για την έγκαιρη σωστή και μέσα στα νόμιμα πλαίσια επέμβαση για την καταπολέμηση πάσης μορφής εγκληματικότητας, γεγονός που θα συμβάλλει αποφασιστικά στη βελτίωση της ποιότητας ζωής της κοινωνίας μας.

Τελειώνοντας, κυρία Πρόεδρε, παρά το νεαρό της ηλικίας μου, θα ήθελα να απευθυνθώ στους εκπροσώπους της Κυβέρνησης, παρόλο που απουσιάζουν και στους λοιπούς Βουλευτές του Κοινοβουλίου, λέγοντας, κύριοι Βουλευτές, πάρτε τα μάτια μας, για να βλέπετε καθαρά τους στόχους μας. Πάρτε τη φαντασία μας και νομοθετείστε ορθά και πάρτε αποφάσεις χωρίς να αναλογιστείτε το κομματικό κέρδος ή κόστος. Και αν τα κάνετε όλα αυτά, να ξέρετε ότι όλοι μας θα είμαστε μαζί σας, όλοι μας θα μπορέσουμε να ξαναχτίσουμε, όπως ονειρευόμαστε την Ελλάδα μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ τον συνάδελφο Βουλευτή κ. Κωνσταντίνο Τίγκα και απλώς να παρατηρήσω ότι η Κυβέρνηση παρίσταται και μάλιστα με τους δύο Υφυπουργούς Παιδείας, οι οποίοι θα διαβιβάσουν τις παρατηρήσεις σας στους συναδέλφους τους.

Προχωρούμε τώρα στην συνάδελφο Έφηβο Βουλευτή Θεοδώρα Τσομπάνη από το Νομό Χαλκιδικής που ανήκει στην Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΣΟΜΠΑΝΗ (Νομός Χαλκιδικής): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητέ κύριε Καμπανέλλη, αξιότιμε κύριε Κακλαμάνη, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, είναι τιμή μου που βρίσκομαι στη «Βουλή των Εφήβων» και έχω τη δυνατότητα να θίξω το πρόβλημα της μετανάστευσης στη χώρα μας.

Η Ελλάδα είναι γεγονός ότι μεταβλήθηκε από χώρα εξαγωγής μεταναστών, κυρίως από αγροτικές περιοχές για τις ανάγκες των βιομηχανικών κρατών της Δύσης, σε χώρα υποδοχής μεταναστών. Το μεγάλο μεταναστευτικό ρεύμα που παρατηρήθηκε στον Ελλαδικό χώρο κατά τη δεκαετία του 1990 αύξησε σημαντικά τον ανταγωνισμό στον εργασιακό τομέα, ενισχύοντας παράλληλα την ελληνική οικονομία. Παρόλα αυτά δεν κατάφερε η ελληνική κοινωνία να τους ενσωματώσει. Τόσο η πολιτεία όσο και οι πολίτες τους αντιμετωπίζει με αίσθημα ρατσισμού και ξενοφοβίας. Βέβαια το τελευταίο διάστημα παρατηρείται μία προσπάθεια του ελληνικού κράτους να εφαρμόσει μια πιο προσφιλή προς τους μετανάστες πολιτική. Πρόσφατα παραχωρήθηκε το δικαίωμα ψήφου στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές σε οκτώμισι χιλιάδες περίπου μετανάστες.

Ποιος είναι όμως ο στόχος της πολιτείας, να αισθανθούν οι οκτώμισι χιλιάδες μετανάστες Έλληνες πολίτες ή να ενσωματωθούν όσο το δυνατόν ομαλότερα όλοι οι μετανάστες στην ελληνική κοινωνία;

Με αφορμή αυτό το γεγονός, θα ήθελα να καταθέσω τις εξής προτάσεις: Να παραχωρηθεί στους μετανάστες το καθολικό δικαίωμα ψήφου, επιτρέποντάς τους να συμμετέχουν όχι μόνο στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές, αλλά και στις εθνικές εκλογές. Επίσης, να πάψει να παρατηρείται το ρατσιστικό φαινόμενο να αποκτούν αρκετοί μετανάστες το δικαίωμα του εκλέγειν στις δημοτικές εκλογές, ενώ τους απαγορεύεται να ασκήσουν το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα του εκλέγεσθαι. Από τη στιγμή που θα τους διασφαλισθεί το δικαίωμα της καθολικής ψήφου, θα εξασφαλιστούν άμεσα τα αστικά και πολιτικά τους δικαιώματα, έτσι ώστε να μπορέσουν να ενσωματωθούν και οργανικά στην ελληνική κοινωνία.

Παράλληλα όμως η στάση της πολιτείας σημαντικότερος παράγοντας για την ενσωμάτωση των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία, είναι η στάση των μέσων μαζικής ενημέρωσης και η αποδοχή των μεταναστών από τους ντόπιους. Στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, κυριαρχεί ο ρατσιστικός λόγος και η ρατσιστική ανάδειξη των μεταναστών και των πράξεών τους. Η υπερπροβολή της εγκληματικότητας των μεταναστών και η συνεχής αρνητική κριτική στην οποία υποβάλλεται, δημιουργούν αισθήματα φόβου και ανασφάλειας, εχθρότητας και αγανάκτησης στους γηγενείς, κατακρεουργώντας μ' αυτό τον τρόπο κάθε συμπόνια για τον συνάνθρωπό τους.

Η παραγωγή ρατσιστικού λόγου συνεπάγεται της αντιμετώπισης των μεταναστών. Η διαστρέβλωση εννοιών που αφορούν τη ζωή, την κουλτούρα και την εργασία τους, είναι αναπόσπαστο τμήμα του λεξιλογίου των πολιτικών μας Κομμάτων που κινδυνολογούν από την παρουσία τους στη χώρα. Στο μετανάστη φορτώνουμε φανταστικά όσα φοβόμαστε ή υποτίθεται ότι φοβόμαστε από την παρουσία του.

Είναι ένας αποτρόπαιος ψυχολογικός μηχανισμός που τον ενεργοποιεί η γλώσσα και έχει τρομακτικές συνέπειες στην πράξη, αφού συχνά οι ρατσιστικές πρακτικές που ακολουθούνται είναι απάνθρωπες και καταστροφικές για το μετανάστη.

Αξίζει να σημειωθεί πως η πολυπολιτισμική ελληνική κοινωνία που δημιουργείται λόγω της μετανάστευσης μπορεί να αποτελέσει προϋπόθεση για την ανάπτυξη της χώρας τόσο στον

οικονομικό τομέα όσο και στον πολιτικό και κοινωνικό.

Η πολυπολιτισμική κοινωνία, σε συνδυασμό με τον απαραίτητο σεβασμό που πρέπει να δείξει ο ελληνικός λαός στους μετανάστες και την κουλτούρα τους προωθεί τον πλουραλισμό και διασφαλίζει την εξέλιξη μιας πραγματικά δημοκρατικής κοινωνίας.

Ευχαριστώ για το χρόνο που μου δώσατε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε τη Θεοδώρα Τσομπάνη από το νομό Χαλκιδικής και τώρα παρακαλούμε να έρθει στο Βήμα η Έφηβος Βουλευτής Μαριάννα Φούντα από το νομό Φθιώτιδας που ανήκει στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων Παραγωγής και Εμπορίου.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΦΟΥΝΤΑ (Νομός Φθιώτιδος): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, σεβαστά μέλη της πολιτικής σκηνής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, πολλοί έφηβοι της χώρας μας αλλά και του απόδημου Ελληνισμού παίρνουν κάθε χρόνο μέρος στο θεσμό αυτό λέγοντας την άποψη, τα προβλήματα και τα παράπονά τους.

Το δικό μου παράπονο έχει την ονομασία «πέταλο του Μαλλιακού». Το γεγονός που αποτέλεσε εφελθρήριό μου για να πάρω μέρος είναι το τροχαίο ατύχημα της 27^{ης} Σεπτεμβρίου 2004 που συνέβη στο φονικό «πέταλο του Μαλλιακού» και είχε ως αποτέλεσμα τον τραγικό θάνατο εφτά νέων παιδιών.

Τα παιδιά αυτά μαζί με τους υπόλοιπους συμμαθητές τους φοιτούσαν στο Ενιαίο Λύκειο Φαρκαδώνας και πήγαιναν για να δουν από κοντά τους Παραολυμπιακούς Αγώνες.

Την ημέρα του δυστυχήματος, προσωπικοί λόγοι δεν μου επέτρεψαν να πάω στο σχολείο και το πληροφορήθηκα σχεδόν αμέσως. Αρχικά οι πληροφορίες που μεταδίδονταν από τα Μέσα Ενημέρωσης ήταν συγκεχυμένες, καθώς και μη διασταυρωμένες.

Οι μόνες πληροφορίες που συγκράτησα ήταν πως ένα λεωφορείο με μαθητές συγκρούστηκε με διερχόμενη νταλικά. Με το άκουσμα της είδησης, πάγωσα. Γνώριζα πως την ίδια μέρα δύο σχολεία της πόλης μου στα οποία βρίσκονται συγγενικά και φιλικά μου πρόσωπα, είχαν ξεκινήσει το πρωί με προορισμό την Αθήνα.

Στη συνέχεια, μόλις ενημερώθηκα την προέλευση του λεωφορείου, ανακουφίστηκα. Πίστεψα πως πλέον ήταν κάτι που δεν με επηρέαζε και δεν με αφορούσε. Για τις επόμενες μέρες, όλα τα κανάλια της χώρας σχολίαζαν το περιστατικό. Πολύωρες συζητήσεις, πάνελ με

εκπροσώπους όλων των κομμάτων, αποκλειστικά βίντεο και τέλος, τα νούμερα της τηλεθεαματικότητας. Έτσι, το γεγονός ξεχάστηκε, όπως συμβαίνει σε κάθε παρόμοιο περιστατικό. Και όσο για μένα, το είχα διαγράψει από τη μνήμη μου εδώ και πολύ καιρό.

Λίγο καιρό αργότερα, στο κέντρο της Λαμίας μπροστά από το δικαστήριο επικρατούσε πανικός. Περαστικοί, εκπρόσωποι των καναλιών με κάμερες και δημοσιογράφοι να καταβάλλουν υπεράνθρωπες προσπάθειες για να αρθρώσουν ολοκληρωμένες προτάσεις. Πλησίασα υποκινούμενη από περιέργεια και διέκρινα στην κύρια είσοδο του Δικαστηρίου ένα πελώριο πανό με φωτογραφίες νέων παιδιών και κάτω από τις φωτογραφίες έγραφε: «Αποστόλης, Έβελιν, Χρήστος, Στεφάνια, Κώστας, Κατερίνα, Γιάννης».

Λίγο πιο πέρα, επίσης νέα παιδιά, κάποια εκ των οποίων είχαν κάποιου είδους αναπηρία, φορούσαν λευκές μπλούζες με αποτυπωμένες πάνω τους τις ίδιες φωτογραφίες και συνομιλούσαν με μαυροφορεμένους ανθρώπους. Όταν αντιλήφθηκα τι συνέβαινε, κοίταξα εκστασιασμένη από την όλη στιγμή και τα μάτια μου συνάντησαν τα ζηηρά μάτια ενός παιδιού με ακρωτηριασμένο χέρι και αναρρίγησα ολόκληρη. Τα συναισθήματα που με κυρίευσαν δεν ήταν λύπη ή οίκτος, αλλά θαυμασμός! Από εκείνη τη στιγμή, ένιωσα πως τελικά ήταν κάτι που με αφορούσε προσωπικά.

Έτσι, θα ήθελα να αναφέρω μερικές προτάσεις για τη γρηγορότερη και καλύτερη τελειοποίηση των έργων. Αρχικά, θα πρέπει τα έργα να επισπευσθούν ώστε να διαπλατυνθούν και να διαχωριστούν τα δύο ρεύματα κυκλοφορίας με ασφαλή διαχωριστική νησίδα από μέταλλο ή τσιμέντο.

Ακόμη, απαραίτητο στοιχείο είναι η αυστηρότερη αστυνόμευση στο συγκεκριμένο τμήμα της Εθνικής Οδού και η τοποθέτηση κατά μήκος του τμήματος αυτού, φωτεινών πινακίδων που να μεταδίδουν μικρά μηνύματα στους οδηγούς, σχετικά με την επικινδυνότητα του δρόμου.

Ακόμη, οι πολιτειακοί φορείς θα πρέπει να δραστηριοποιηθούν και να συμβάλουν ώστε να αρχίσει να προβάλλεται μέσω του ραδιοφώνου και της τηλεόρασης συστηματική ενημέρωση για τον κίνδυνο που διατρέχουν. Με την πραγματοποίηση έστω μερικών από τα παραπάνω, η κυκλοφορία των οχημάτων θα γίνει πιο άνετη και ασφαλής, με αποτέλεσμα να μη θρηνηήσουμε άλλα θύματα στο «πέταλο του Μαλλιακού».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ τη συνάδελφο Μαριάννα Φούντα για την κατάθεση ψυχής που έκανε και τις προτάσεις της και προχωρούμε στην Έφηβο Βουλευτή Μαρία Νταμοτσίδη από το Νομό Χανίων που ανήκει στο δεύτερο τμήμα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

ΜΑΡΙΑ ΝΤΑΜΟΤΣΙΔΗ (Νομός Χανίων): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Πρόεδρε της Αντιπολίτευσης, κυρίες και κύριοι αγαπητοί συνάδελφοι, είναι πολύ δυσάρεστο να είμαστε καταδικασμένοι να ζούμε σε ένα κόσμο που κυριαρχεί η αδικία, η εκμετάλλευση, η ανισότητα και ο ρατσισμός. Είναι άσχημο να ξέρεις πως δεν έχεις την ευχαρίστηση να πεις, βρίσκομαι στον τόπο μου, στην πατρίδα μου με τους συμπατριώτες μου και έχω μία αξιοπρεπή ζωή. Δυστυχώς, είμαι μία από αυτούς και η οικογένειά μου είναι μία από τις οικογένειες των χιλιάδων Ποντίων που ήρθαν στην Ελλάδα από τη Γεωργία πριν από δεκαπέντε χρόνια. Οι προπαππούδες μου είχαν μεταναστεύσει στη Νότια Ρωσία, όπου τους αποκαλούσαν Grec, που σημαίνει Έλληνας, δείχνοντας έτσι μια ρατσιστική συμπεριφορά και δυστυχώς την ίδια ρατσιστική αντιμετώπιση βιώνουμε εμείς οι Πόντιοι στην πατρίδα μας την Ελλάδα, όπου επιστρέψαμε από τη Γεωργία, αναζητώντας μία καλύτερη ζωή. Γιατί; Γιατί στην Ελλάδα μας λένε Ρωσοπόντιους και ξένους στην ίδια μας την πατρίδα οι ίδιοι οι συμπατριώτες μας οι Έλληνες. Αλλά οι Πόντιοι βιώνουμε ρατσισμό και την εκμετάλλευση με πολλούς ακόμη τρόπους.

Τα ΜΜΕ στα ρεπορτάζ τους πάντα μας αποκαλούν Ρωσοπόντιους και σχεδόν ποτέ δεν προβάλλουν όλη την αλήθεια για την ποιότητα ζωής μας. Οι πολιτικοί, επίσης, για ένα παράξενο και περίεργο λόγο θυμούνται τους Πόντιους στην περίοδο των εκλογών. Τα τηλεφωνήματά τους είναι πολλά και οι υποσχέσεις τους για ένα καλύτερο αύριο αμέτρητες. Εμείς, ναι, εύκολα πέφτουμε στην παγίδα και τους τιμούμε με τους ψήφους μας. Όμως, οι κ.κ. πολιτικοί μάλλον από τη μεγάλη τους χαρά και ευγνωμοσύνη την επόμενη των εκλογών, ούτε που μας είδαν ούτε που μας ξέρουν.

Αγαπητοί συνάδελφοι, έχετε σκεφθεί πώς μπορεί να νιώθει ένα Ποντιόπουλο του δημοτικού, του γυμνασίου, του λυκείου, όταν οι συμμαθητές το αποκαλούν «ξένο», ενώ οι γονείς του στο σπίτι τον έχουν διδάξει πως είναι ελληνόπουλο; Αλλά και πολλοί εργοδότες συχνά εξαπατούν πολλούς από εμάς, γιατί ενώ μιλάμε την ελληνική γλώσσα, δεν έχουμε όλη

την ευκαιρία να μάθουμε γραφή και ανάγνωση. Ακόμα και οι αστυνομικοί και οι δημόσιοι υπάλληλοι εκδηλώνουν απέναντί μας αυτόν το ρατσισμό όχι μόνο με αγένεια, αλλά με αδιαφορία, μόνο και μόνο επειδή πιστεύουν πως είμαστε ξένοι.

Τα παραδείγματα αυτής της συμπεριφοράς που βιώνουμε στον τόπο μας είναι πάρα πολλά, όμως θα σας αναφέρω μόνο ένα ακόμα παράλογο, υπερβολικό και τραγελαφικό: Σκεφτείτε ότι δίνεται ελληνική ταυτότητα σε όλα τα μέλη μιας οικογένειας εκτός από τη μητέρα, από την οποία το κράτος ζητά ληξιαρχική πράξη γάμου των παππούδων της που αν ζούσαν σήμερα θα ήταν 120 χρονών και όπως όλοι καταλαβαίνουμε το έγγραφο αυτό είναι πολύ δύσκολο έως και ακατόρθωτο να βρεθεί. Το δίκαιο και η απογοήτευση μας πνίγουν. Θέλουμε οι νόμοι να εφαρμοστούν για όλους, να υπάρχει κοινωνική πρόνοια με τη δημιουργία ενός ειδικού ταμείου για οικονομική βοήθεια όσων είναι άνεργοι ή αντιμετωπίζουν προβλήματα υγείας.

Προτείνω επίσης να διδάσκεται επιτέλους η ιστορία των Ποντίων στα σχολεία μας. Είμαι βέβαιη πως αν γίνονταν για τους δημόσιους υπαλλήλους μερικά επιμορφωτικά σεμινάρια για την ιστορία των Ποντίων, αλλά και όλων των μειονοτήτων που ζουν στην Ελλάδα καθώς και μερικά μαθήματα καλής συμπεριφοράς, σίγουρα δεν θα έβλαπταν κανέναν.

Κυρίες και κύριοι, είμαστε Πόντιοι, είμαστε Έλληνες, είμαστε άνθρωποι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πάρα πολύ τη συνάδελφο Έφηβο Βουλευτή Μαρία Νταμοτσιδη από τα Χανιά. Θέλω να πιστεύω ότι οι προτάσεις της που ακούστηκαν τόσο καλά στη «Βουλή των Εφήβων» θα φτάσουν και πάρα πέρα και θα έχουν αντίκρισμα.

Παρακαλείται η τελευταία ομιλήτρια από την Ιορδανία, η Έφηβος Βουλευτής Νασρά Χαντάντ, που μετείχε στην Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, να πάρει το λόγο.

ΝΑΣΡΑ ΧΑΝΤΑΝΤ (Ιορδανία): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, είναι μεγάλη η τιμή και η συγκίνηση για μένα επειδή βρίσκομαι εδώ σε αυτόν τον ιερό χώρο της δημοκρατίας.

Εκπροσωπώ τα ελληνόπουλα της Ιορδανίας μιας χώρας μικρής που βρίσκεται σε ένα

κύκλο φωτιάς και βίας. Έζησα ήδη τρεις πολέμους που έγιναν στη γειτονιά μας ο τελευταίος ελπίζω πως τελείωσε λίγες μέρες πριν και μιλώ βέβαια για το αιματοκύλισμα στο Λίβανο.

Είμαι μάρτυρας ενός άλτου εδώ και δεκαετίες προβλήματος του Παλαιστινιακού. Μεγαλώνοντας άκουγα την Ελληνίδα μητέρα και από τους δασκάλους μου στο Ελληνικό σχολείο την ιστορία της Ελλάδος. Κατάλαβα λοιπόν, πως αυτός ο πολιτισμός που φώτιζε και φωτίζει την ανθρωπότητα γεννήθηκε και αναπτύχθηκε σε ένα περιβάλλον ειρήνης και ελευθερίας. Επίσης, έμαθα πως όσες φορές η Ελλάδα βρέθηκε σε πόλεμο ήταν διότι ο λαός της ήθελε να προστατεύσει και να υπερασπιστεί όλα αυτά που ονομάζουμε ελληνικό πολιτισμό καθώς και τις αξίες που γέννησε αυτός, αξίες που είναι πανανθρώπινες.

Πως είναι δυνατόν λοιπόν, να με απασχολεί οτιδήποτε άλλο εκτός από την ειρήνη όχι μόνο στην περιοχή που ζω αλλά σε όλο τον κόσμο; Ξέρω πως η βία και ο πόλεμος δεν είναι μόνο θλιβερό προνόμιο της Μέσης Ανατολής αλλά είναι παγκόσμιο φαινόμενο. Δεκάδες πόλεμοι κηρυγμένοι ή ακήρυχτοι βάφουν με το μαύρο της καταστροφής και το κόκκινο του αίματος πολλά σημεία του πλανήτη. Καθημερινά τα μέσα Μαζικής Ενημέρωσης προσβάλουν τη νοημοσύνη μας μιλώντας για αθώα θύματα. Μα, σε ένα πόλεμο μπορούν να υπάρξουν αθώα και ένοχα θύματα; Υπάρχουν αθώα και ένοχα μικρά παιδιά;

(Χειροκροτήματα)

Υπάρχουν αθώοι ή ένοχοι νεκροί στρατιώτες; Υπάρχουν αθώοι ή ένοχοι πρόσφυγες; Το μόνο που υπάρχει είναι ένα τεράστιο γιατί στα άψυχα μάτια των θυμάτων. Ένα τεράστιο γιατί που πυροβολεί τις συνειδήσεις μας, τις συνειδήσεις όλων αυτών που βολεμένοι στους καναπέδες μας παρακολουθούμε από την τηλεόραση την καταστροφή, τη δυστυχία, το θάνατο και πρόκειται για ένα ακόμη ριάλιτι σόου για ένα ηλεκτρονικό παιχνίδι για ένα σήριαλ εφησυχασμένοι πως εμείς ποτέ δεν θα πάρουμε μέρος σε αυτό το σόου του θανάτου. Και όμως ξέρουμε πως ο μοναδικός ένοχος είναι ένας ο πόλεμος και πίσω από αυτόν η δίψα για κέρδος κάθε είδους κέρδους εξουσία, χρήματα, πετρέλαιο. Αυτές είναι οι βασικότερες αιτίες. Βέβαια, οι έμποροι του πολέμου βαφτίζουν την κάθε αιτία με διαφορετικό όνομα ελευθερία, δημοκρατία, ανάπτυξη, πρόοδος. Αυτό γίνεται για να πείσουν τους λαούς του κόσμου να πάρουν μέρος σε αυτό το χρόνο του θανάτου. Όσοι αρνούνται ονομάζονται αμέσως εχθροί, τρομοκράτες, διάβολοι άπιστοι ή οτιδήποτε άλλο μπορεί να γεννήσει το άρρωστο μυαλό αυτών που είναι συνέταιροι με το θάνατο.

Γενιές και γενιές ανθρώπων γεννήθηκαν, εκπαιδεύτηκαν και μεγάλωσαν μέσα στο μίσος. Με πραγματική φρίκη έβλεπα στην τηλεόραση πριν από λίγες εβδομάδες μικρούς μαθητές να γράφουν πάνω σε βόμβες αφιερώσεις μίσους στα μελλοντικά θύματα αυτών των βομβών. Με αηδία και οργή παρακολουθούσα δηλώσεις επισήμων που ισχυρίζονται πως τα δάκρυα του λαού τους είναι πιο πολύτιμα από το αίμα του εχθρού. Όταν άνθρωποι γεννιούνται με το πιστόλι στο χέρι και τρέφονται με χειροβομβίδες και εκρηκτικά τι άλλο μπορεί να γίνουν παρά μόνο θύματα της παραφροσύνης του πολέμου;

Είμαστε όλοι θεατές σε ένα σικέ παιχνίδι. Οι αντίπαλοι οι οποιοδήποτε αντίπαλοι σαν συνεννοημένοι προσπαθούν να βγάλουν από τη μέση τη φωνή της λογικής. Δεν υπάρχει όμως ελπίδα; Η ηλικία μας και η θέλησή μας για ζωή, ειρήνη και δημιουργία μας κάνει αισιόδοξους. Η γενιά μας και οι γενιές που έρχονται γερά οπλισμένες με μόρφωση και με αληθινή παιδεία μπορούν να σταματήσουν τους πολεμοκάπηλους. Μπορούν την αγωνία για μια ειρηνική ζωή να την κάνουν αγώνα για ειρήνη. Μπορούν να καταλάβουν το αυτονόητο ότι η γη είναι το σπίτι μας και ότι είμαστε όλοι συγκάτοικοι. Μοιραζόμαστε τα πάντα και κυρίως μοιραζόμαστε τις ίδιες προσπάθειες για να ομορφύνουμε αυτό το σπίτι. Έχουμε ένα κοινό όπλο μόνο που το δικό μας όπλο δεν σκορπά θάνατο, αλλά δίνει ζωή, ελπίδα, ανθρωπιά, αλληλεγγύη. Και αυτό το όπλο δεν είναι άλλο από τη λαχτάρα μας να δούμε τα όνειρά μας να παίρνουν εκδίκηση.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε θερμά και την τελευταία ομιλήτρια, την Έφηβο Βουλευτή από την Ιορδανία Νάσα Χαντάντ από την Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων και πιστεύουμε ότι η έκκληση που απηύθυνε εδώ, στη Βουλή των Ελλήνων θα ακουστεί και πιο μακριά.

Έτσι φθάσαμε στο τέλος της συζήτησης. Περαιτώθηκε δηλαδή η συζήτηση επί των εκθέσεων και προτάσεων των Επιτροπών και θα προχωρήσουμε στις ψηφοφορίες.

Πρώτα θα ψηφίσουμε την αρχή της Σύνθεσης Κειμένων, όπως τελικά διαμορφώθηκε από τις Επιτροπές, δηλαδή τη Σύνθεση Κειμένων την οποία ήδη γνωρίζετε και επί της οποίας έχει γίνει η συζήτηση στις Επιτροπές και έγιναν βελτιώσεις και διαγραφές.

Σας ερωτώ, λοιπόν, επί της αρχής αν συμφωνείτε με τη γενική διατύπωση της Σύνθεσης

Κειμένων. Να σας εξηγήσω ότι ψηφίζουμε θετικά, όταν την αποδεχόμαστε, ή ψηφίζουμε αρνητικά, όταν δεν την αποδεχόμαστε. Όσοι θέλουν μπορούν να ψηφίσουν και «παρών».

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι τη γενική διατύπωση των κειμένων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι αποδεχόμενοι τη γενική διατύπωση των κειμένων)

Παρακαλώ, εάν υπάρχουν, να σηκωθούν και οι μη αποδεχόμενοι τη γενική διατύπωση των κειμένων.

(Σηκώθηκε ένας μη αποδεχόμενος τη γενική διατύπωση των κειμένων)

Παρακαλώ να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται οι Έφηβοι Βουλευτές που ψηφίζουν «παρών»)

Συνεπώς, η Σύνοψη Κειμένων έγινε δεκτή επί της αρχής κατά πλειοψηφία, διότι υπήρξε μια διαφωνία.

Στο σημείο αυτό θα σας καλέσω να γίνει ψηφοφορία επί των θέσεων που συζητήσατε στις Επιτροπές και επί των προτάσεων που διατυπώθηκαν και έγιναν δεκτές στις Επιτροπές.

Τίθεται πρώτα σε ψηφοφορία η πρόταση κάθε Επιτροπής με τις αρχικές θέσεις, όπως αυτές διαμορφώθηκαν μετά τις προτάσεις που έγιναν δεκτές και ήδη γνωρίζετε.

Σας ερωτώ εάν δέχεσθε το κείμενο του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων)

Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Δεν σηκώθηκε κανένας)

Παρακαλώ να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Δεν σηκώθηκε κανένας)

Συνεπώς, το κείμενο του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων γίνεται δεκτό ομοφώνως.

Σας ερωτώ τώρα αν δέχεστε το κείμενο του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων)

Οι μη αποδεχόμενοι τυχόν το κείμενο του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων)

Παρακαλώ να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται οι Έφηβοι Βουλευτές που ψηφίζουν «παρών»)

Συνεπώς, το κείμενο του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Σας ερωτώ αν δέχεστε το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων)

Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων)

Παρακαλώ να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται οι Έφηβοι Βουλευτές που ψηφίζουν «παρών»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεπώς, το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και εξωτερικών υποθέσεων έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Σας ερωτώ αν δέχεστε το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων

Παραγωγής και Εμπορίου να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου).

Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων Παραγωγής και Εμπορίου να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου).

Παρακαλώ να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται οι Έφηβοι Βουλευτές που ψηφίζουν «παρών»).

Συνεπώς, το κείμενο το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Σας ερωτώ αν δέχεστε το κείμενο του Α' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Α' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Α' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων)

Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της του Α' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του Α' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων).

Παρακαλώ να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται οι Έφηβοι Βουλευτές που ψηφίζουν «παρών»).

Συνεπώς, το κείμενο το κείμενο του Α' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Σας ερωτώ αν δέχεστε το κείμενο του Β' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Β' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Β' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών

Υποθέσεων).

Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του Β' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του Β' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων).

Παρακαλώ να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται οι Έφηβοι Βουλευτές που ψηφίζουν «παρών»).

Συνεπώς, το κείμενο του Β' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Σας ερωτώ αν δέχεστε το κείμενο του Γ' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Γ' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Γ' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων).

Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του Γ' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του Γ' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων).

Παρακαλώ να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται οι Έφηβοι Βουλευτές που ψηφίζουν «παρών»).

Συνεπώς, το κείμενο του Γ' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Σας ερωτώ αν δέχεστε το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης).

Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και

Δικαιοσύνης να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης).

Παρακαλώ να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται οι Έφηβοι Βουλευτές που ψηφίζουν «παρών»).

Το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς, η Σύνοψη Κειμένων έγινε δεκτή κατ' αρχήν κατά πλειοψηφία και κατά θέμα καθώς και στο σύνολό της κατά πλειοψηφία.

Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, έτσι φτάσαμε στο τέρμα των διαβουλεύσεών μας, έχοντας διαπραγματευτεί θέματα μόνιμου ενδιαφέροντος αλλά και τρέχουσας επικαιρότητας.

Πρόθεση της Βουλής των Ελλήνων ήταν να αποκτήσετε μια γεύση των χώρων, της ατμόσφαιρας και του πνεύματος που διέπει τις εργασίες του Κοινοβουλίου, καθώς και μια εικόνα του πολιτισμού της πρωτεύουσας. Ελπίζουμε παρά το σύντομο του χρόνου να εξοικειωθήκατε με κάποιες αρχές που διέπουν τη δημοκρατία, ιδίως να αισθανθήκατε την αξία του ελεύθερου διαλόγου, αλλά και την ανάγκη διεξαγωγής του μέσα σε κανόνες, όπως είναι στο προκείμενο ο Κανονισμός της Βουλής. Δεν υπάρχει δημοκρατία χωρίς ελευθερία λόγου, αλλά και χωρίς περιορισμούς χάριν της ελευθερίας του άλλου.

Επιστρέφοντας στους τόπους σας, παρακαλούμε να μεταφέρετε στους συμμαθητές σας το χαιρετισμό μας και την αγάπη και φροντίδα μας για την προκοπή τους.

Πριν πούμε όμως αντίο, πρέπει να ευχαριστήσουμε επώνυμα αυτούς που συνέβαλαν στην επιτυχία της διοργάνωσής μας. Θα ήθελα λοιπόν εκ μέρους σας και εκ μέρους όλων μας να ευχαριστήσω θερμά τα Υπουργεία Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας της Ελλάδας και το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου για το ιδιαίτερο ενδιαφέρον τους στην πραγματοποίηση του προγράμματος.

(Χειροκροτήματα)

Θα ήθελα να ευχαριστήσουμε το Γενικό Γραμματέα της Βουλής, καθηγητή κ. Γεώργιο Καραμπατζό...

(Χειροκροτήματα)

...το Γενικό Γραμματέα του Ιδρύματος της Βουλής για τον Κοινοβουλευτισμό και τη

Δημοκρατία, καθηγητή κ. Ευάγγελο Χρυσό...

(Χειροκροτήματα)

...τον Πρόεδρο της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», τον αγαπημένο μας κ. Ιάκωβο Καμπανέλλη...

(Χειροκροτήματα)

...και όλα τα μέλη της Επιτροπής που εργάστηκαν και βρίσκονται, επίσης, μαζί μας...

(Χειροκροτήματα)

...όλα τα παιδιά που συμμετείχαν στο πρόγραμμα, από τα οποία αναδειχθήκατε εσείς, οι τριακόσιοι Έφηβοι Βουλευτές.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε επίσης θερμά και τους γονείς σας που σας ενθάρρυναν να συμμετάσχετε.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε τους Διευθυντές και τους Προϊσταμένους των γραφείων Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης...

(Χειροκροτήματα)

...τους διευθυντές των σχολείων και τους καθηγητές συνδέσμων, όπως και τους αξιολογητές.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε το Ενιαίο Λύκειο *Οδυσσέας Ελύτης* της Σιβιτανιδείου Σχολής, το οποίο μας παραχώρησε τους χώρους του για την αξιολόγηση των εργασιών των μαθητών.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε την Ελληνική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση, τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, τις Ολυμπιακές Αερογραμμές, την AEGEAN AIRLINES και κάθε άλλο αερομεταφορέα που μας βοήθησε στην ασφαλή μετακίνηση των Εφήβων Βουλευτών, τα στρατιωτικά νοσοκομεία, το Εθνικό Κέντρο Άμεσης Βοήθειας, την Πυροσβεστική Υπηρεσία, την Ελληνική Αστυνομία και την Τροχαία, που όλοι μας διευκόλυναν στη διεξαγωγή του έργου μας.

(Χειροκροτήματα)

Επίσης, ευχαριστούμε το Υπουργείο Πολιτισμού και το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο για

την ξενάγηση στους αρχαιολογικούς χώρους των συνοδών και των Εφήβων Βουλευτών.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε το Κανάλι της Βουλής και τους λοιπούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε και τους δημοσιογράφους που προβάλλουν το πρόγραμμα της «Βουλής των Εφήβων».

(Χειροκροτήματα)

Επίσης, το προσωπικό της Βουλής και του Ιδρύματος της Βουλής για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία που εργάστηκε άοκνα για το έργο αυτό.

(Χειροκροτήματα)

Τέλος, ευχαριστούμε θερμά τον Φρούραρχο και το προσωπικό της Φρουράς της Βουλής.

(Χειροκροτήματα)

Αγαπημένα μας παιδιά, σας εύχομαι από την καρδιά μου –διερμηνεύοντας και τα αισθήματα όλης της Βουλής των Ελλήνων στο σύνολό της- κάθε πρόοδο και καλή τύχη.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Θα κλείσουμε τη συνεδρίασή μας καλώντας σας να ψάλλουμε όλοι μαζί τον Εθνικό Ύμνο.

(Ψάλλεται ο Εθνικός Ύμνος)

Ευχαριστώ πάρα πολύ. Καλή επάνοδο στις Έδρες σας!

(Όρθιοι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα).

Λύεται η συνεδρίαση.

Ώρα λήξης: 13.35'

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ